Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΡΙΘΜ 119

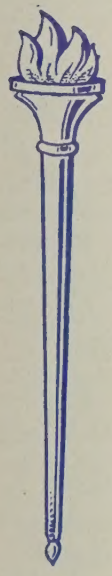

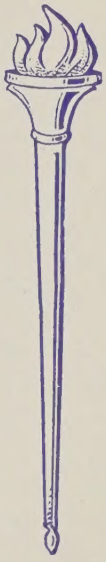

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada $2.00—Foreign $2.50
Vol. V. No. 119. — December 15, 1939
Ten Cents a Copy
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΒΙΒΛΙΑ--ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

.... ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α'. Ἔκδοσις Δευτέρα, ἐπηυξημένη καὶ βελτιωμένη 55c

.... ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Β'. 60c

.... ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ, Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Β' 1937 ..... 40c

.... ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Β' 1937 ..... 45c

.... ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ, Πολυζωΐδου..... 75c

.... «ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ», Ἀναγνωστικὸν Β'. Τάξεως, Παπαντωνίου 55c

.... «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ», Ἀναγνωστικὸν Γ'. Τάξεως, Παπαντωνίου 60c

.... ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' Τάξεως «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», ὑπὸ Ν. Βαβούδη. Ἔκδοσις Γ' 1938 βελτιωμένη 75c

.... ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς Ι. ΙΣΤΟΡΙΑΣ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ' ... 50c

.... ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς Ι. ΙΣΤΟΡΙΑΣ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ, Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ' 50c

.... Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ, Πολυζωΐδου 50c

.... ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ, Πολυζωΐδου 75c

.... ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, Πολυζωΐδου 50c

.... ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, Ἀρσένη 45c

.... ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ, Δημητριάδου 50c

.... ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ, Μ. Δημητρίου $1.00

.... ΒΡΑΔΥΝΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ, Χ. Πάππα 25c

.... ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ, τσέπης. Χρυσόδ., μὲ 2 εὑρετήρια $1.25

.... ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ, ἤτοι «Ὁ Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης.» Πανόδετον $1.25

.... ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ. Σύστημα XAVIER DE BOUGE. Δεδεμ. $1.50

.... ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΔΙΒΡΗ, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετοι $1.25

.... ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΔΙΒΡΗ, Δεδεμ. $1.25

.... ΝΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ. Κομψῶς δεδεμ. $1.25

.... ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ. Πανόδετον $0.25

Εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Γλῶσσαν

.... GREEK MADE EASY (Μέθοδος τῆς Ἑλληνικῆς δι' Ἀμερικανούς), By G. C. DIVRY $1.50

.... CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH (Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν), By Rev. G. Polizoides 75c

Ζητήσατε τὰ βιβλία αὐτὰ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα ἢ γράψατε εἰς τοὺς Ἐκδότας:

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd ST. NEW YORK

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε΄. Ἀριθ. 119 | Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ | 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1939

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» ἀπευθύνει ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ὁμογενεῖς: Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Εὐτυχισμένον τὸ Ἔτος 1940.

ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑ

ΑΚΟΥΕΤΑΙ καὶ πάλιν ὁ Ὡραῖος Ἀγγελικὸς Ὕμνος, ὁ ἁπλοῦς μὲν καὶ ταπεινός, ἀλλὰ περιέχων εἰς τὰς τρεῖς αὐτοῦ προτάσεις τὸ Μέγα καὶ Σωτήριον ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ φαιδροὶ κωδωνισμοὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἐξαπλώνουν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸν Ὕμνον τῶν Ἀγγέλων μὲ τὸ βαθύ του περιεχόμενον.

Τὸ πρῶτον του μέρος τὸ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ», τονίζει τὴν διὰ τοῦ γεννηθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ δόξαν τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος δὲν ἐγνωρίζετο ὑπὸ τῶν πλασμάτων Αὐτοῦ. Ἐπὶ μακρὰς περιόδους οἱ ἄνθρωποι ἐλάτρευον τὰ εἴδωλα, τὰ κτίσματα ἀντὶ τοῦ κτίσαντος αὐτὰ Θεοῦ. Ἐθεοποίησαν τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν κακίαν. Τὰς πονηράς των πράξεις, τὰς αἰσχράς των ἐπιθυμίας τὰς ἀπέδιδον εἰς ὡρισμένας ψευδεῖς θεότητας. Καὶ ὁ γεννηθεὶς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγνώρισεν εἰς τὸν κόσμον ὅλον, διὰ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου Του, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον ἠγνόουν καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἐπὶ ἐκτάκτω μαθήσει καὶ σοφίᾳ καυχώμενοι Ἀθηναῖοι. (Πράξεις ΙΖ΄ 22).

Τὸ μεσαῖον μέρος τοῦ Ἀγγελικοῦ Ὕμνου, δηλαδὴ τὸ: «Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη», εἶνε συνέχεια καὶ συνέπεια τοῦ πρώτου μέρους. Διότι μόνον ὁ γεννηθεὶς Ἰησοῦς Χριστός, ὁ «Ἄρχων τῆς εἰρήνης», (Ἡσαΐας Θ΄ 6) ἔφερε πραγματικὴν εἰρήνην. Οἱ ἄνθρωποι πρὸ Χριστοῦ ἦσαν διηρημένοι εἰς δύο ἀντίπαλα μέρη, ἀλληλομαχόμενα διαρκῶς, εἰς δούλους καὶ εἰς ἐλευθέρους, ὅπως γνωρίζομεν.

Οἱ ἐλεύθεροι ἐφέροντο σκαιότατα πρὸς τοὺς δούλους καὶ αὐτοὶ διέκειντο ἐχθρικώτατα πρὸς τοὺς ἐλευθέρους. Πῶς λοιπὸν θὰ ἦτο δυνατόν, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, νὰ ὑπάρξῃ πραγματικὴ εἰρήνη, ἐφ' ὅσον ἐπεκράτει τοιαύτη ἐχθρότης μεταξὺ τῶν δύο τάξεων;

Καὶ εἰς τὴν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διηρημένην ἀνθρωπότητα ἔφερεν ὁ Σωτὴρ «ἐπὶ γῆς εἰρήνην». Τοῦτο ἔχων ἀσφαλῶς ὑπ' ὄψει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραφε πρὸς τοὺς Ἐφεσίους (Β΄ 14): «Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα (τοὺς δούλους δηλαδὴ καὶ τοὺς ἐλευθέρους, τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς μὴ Ἰουδαίους) ἕν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας.»

Μόνος ὁ γεννηθεὶς Χριστὸς ἐξύψωσε τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν, κατήργησε τὴν δουλείαν καὶ ἔφερε τὴν πραγματικὴν εἰρήνην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Διότι Αὐτὸς μόνος ἦτο καὶ εἶνε ἡ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Διότι μόνον διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἄνθρωπος εἰρηνεύει μετὰ τοῦ πλησίον του, εἰρηνεύει μετὰ τῆς συνειδήσεώς του, εἰρηνεύει μετὰ τοῦ Θεοῦ του. Δι' αὐτὸ καὶ ἐβροντοφωνήθη πρὸς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα τὸ: «χαρὰν εὐαγγελίζομαι ὑμῖν μεγάλην» καὶ ἀλλαχοῦ «ὕπαγε εἰς εἰρήνην».

Τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἀγγελικοῦ Ὕμνου εἶνε τὸ: «ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.» Διὰ τοῦ ἐν τῇ φάτνῃ δηλαδὴ γεννηθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγνωρίσθη εἰς τὸν κόσμον ἡ εὐδοκία καὶ ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ τελειότητι. Διότι τὸν «Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων μὴ ἀπόληται» (Ἰωάννης Γ΄ 16). Ηὐδόκησε δηλαδὴ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΓΑΠΩΝΤΟΣ

Ὁ ἀγαπῶν 1) δὲν κάμνει ποτὲ κακὸν εἰς τὸν πλησίον του, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὡς ἄλλο ἐγώ. Ἐν τῷ ἄλλῳ θεωρεῖ τὸν ἑαυτόν του καὶ ὅπως δὲν θέλει νὰ κάμῃ κανεὶς κακὸν εἰς τὸν ἑαυτόν του δὲν κάμνει καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ἄλλον.

Ὁ ἀγαπῶν δὲν μισεῖ τὸν ἄλλον, ὅταν τοῦ κάμῃ κακόν, ἀλλὰ συγχωρεῖ τὸ σφάλμα ὄχι μόνον ἑπτὰ ἀλλ' ἑβδομήκοντα ἑπτά. (Ματθ. 18, 22).

Οὐδέποτε ἐκδικεῖται καὶ ἂν τιμωρῇ τὸν κακοποιὸν τὸ κάμνει διὰ νὰ τὸν διορθώσῃ. Ὅπως ὁ Θεὸς Πατὴρ συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας μας, συγχωροῦμεν καὶ ἡμεῖς τὰ ὀφειλήματα τῶν ἄλλων.

2). Ὁ ἀγαπῶν δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ αὐτὸς μὲν νὰ εὐτυχῇ, ὁ δὲ πλησίον του νὰ δυστυχῇ. Τὰ παθήματά του, τὴν δυστυχίαν του, θεωρῶν ὡς ἰδίαν δυστυχίαν, σπεύδει νὰ τὴν ἄρῃ (φιλανθρωπία). Τὴν εὐτυχίαν τοῦ πλησίον θεωρεῖ ὡς ἰδίαν εὐτυχίαν καὶ ὅπως κλαίει μετὰ κλαιόντων, χαίρει καὶ μετὰ χαιρόντων.

3). Ὁ ἀγαπῶν σέβεται τὸν πλησίον του ὡς ἀδελφόν, ὡς υἱὸν Θεοῦ. Διὰ ταῦτα οὐδέποτε καταφρονεῖ καὶ περιφρονεῖ τὸν ἄλλον ὡς κατώτερόν του, οὐδέποτε πικραίνει αὐτόν.

Οὐδέποτε τὸν μεταχειρίζεται ὡς ὄργανον, ὡς μέσον (πορνεία, κολακεία, ψευδολογία), οὐδέποτε ἐκμεταλλεύεται αὐτόν. Ἀναγνωρίζων τὴν ἀξίαν του ὡς πρόσωπον τιμᾷ αὐτόν.

Ὁ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους
ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ὁ Θεὸς νὰ ἀποστείλῃ «Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν καὶ Εὐεργέτην» τὸν Μονογενῆ Του Υἱὸν διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην κάθε πολύτιμον ἀγαθὸν καὶ νὰ ἐξυψώσῃ αὐτὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, «ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ». (Ρωμ. ΙΒ΄ 32).

Καὶ εἶνε πανευτυχισμένοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, μὲ τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, θὰ κατανοήσουν τὸ Μέγα Μυστήριον. Καὶ εἶνε εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, φωτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ νοητοῦ ἄστρου τῆς Βηθλεέμ, θὰ δεχθοῦν τὸν Ἰησοῦν ὡς Σωτῆρα, ὡς πραγματικὴν εὐδοκίαν τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς ἐπ' αὐτῶν.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἔννοια, αὐτὸ εἶνε ἀσφαλῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ γλυκυτάτου Ἀγγελικοῦ Ὕμνου, τὸν ὁποῖον πρὸ αἰώνων, εἰς τόνον ἀσυλλήπτου μουσικῆς, ἔψαλον οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ὑπεράνω τοῦ σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, ὅπου, ἐν ἀφαντάστῳ ταπεινότητι, ἐγεννᾶτο ὁ Σωτήρ.

Μὲ «ἀφελότητα καρδίας» ὅθεν, μὲ ταπείνωσιν, μὲ θείαν πίστιν, ἐλεύθεροι ὅσον τὸ δυνατὸν ἀπὸ πάθη καὶ ἁμαρτίας, κατὰ τὰς Ἁγίας αὐτὰς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρας, ἂς συμψάλωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν οὐρανίων Ἀγγέλων τὸν ἐναρμόνιον Ἀγγελικὸν Ὕμνον:—

«Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»

ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ:

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἔχεις ὑποστῇ θυσίες ἀρκετὲς γιὰ νὰ φέρῃς κάποιον ἀπὸ τὴν πατρίδα σου καὶ νὰ τὸν εἰδικεύσῃς στὴν δουλειά. Μισὴ εὐεργεσία ὅμως δὲν εἶναι εὐεργεσία· εἶναι κάτι χειρότερο ἀπ' τὸ νὰ μὴ γινόταν καθόλου. Ἀλλὰ καὶ συμφέρον σου εἶναι ἡ εὐεργεσία νὰ ὁλοκληρωθῇ.

Ἐὰν ἀμελήσῃς νὰ τοῦ δώσῃς τὴν ἀνεξαρτησία, θὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ μόνος του· θὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὴς οἰκονομίες του ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπιχείρησί σου θὰ φέρῃ κλονισμό. Ἐὰν ὅμως ὕστερα ἀπὸ κάμποσα χρόνια πιστῆς ὑπηρεσίας τὸν ἐνίσχυες οἰκονομικῶς νὰ δημιουργήσῃ καὶ αὐτὸς δική του ἐργασία, ὄχι στὴ γειτονιά σου ἀλλὰ στὸ κατάλληλο μέρος γειτονικῆς περιφερείας ὅπου δουλεύεις, μὲ τὸν ὅρο, τὸ 1)3 ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη νὰ ἀνήκῃ στὸ κεφάλαιο, τὸ ἄλλο τρίτο στὴν ἐργασία, εἰς τὸ νέο καταστηματάρχη δηλαδή, καὶ τὸ τελευταῖο τρίτο νὰ ἐναποθηκεύεται γιὰ νὰ δημιουργηθῇ νέο κεφάλαιο γιὰ νέο ὑποκατάστημα τοῦ νέου ὑπαλλήλου στὸ νέο κατάστημα, οἱ ἠθικὲς καὶ ὑλικὲς δυνάμεις δὲν θὰ διασπαθίζωνται ἀλλὰ θὰ πολλαπλασιάζωνται.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔγραφε κάποτε γιὰ χριστιανοὺς ποὺ δὲν θέλουν νὰ καταλάβουν τὴ δύναμι καὶ τὴν ἀξία τῆς ἀγάπης γιὰ τὴ ζωή: «δάκνοντες καὶ κατεσθίοντες ἀλλήλους βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε». Ἡ γάτα μὲ τὴ λαιμαργία της καὶ τὴν πρόθεσι νὰ καταβροχθίσῃ τὴ λίμα, δὲν κατάλαβε πὼς λίγο-λίγο κατέφαγε τὴν ἴδια της τὴ γλῶσσα. Προσέχετε καὶ σεῖς νὰ μὴ θρηνήσετε τὸ πάθημά της. «Δάκνοντες ἀλλήλους βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε».

Ὁ πλοῦτος δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς· εἶναι μέσο μόνο γιὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς στὸν πραγματικὸ σκοπό της: τὴν εὐτυχία. Νὰ ζῇ κανείς, νὰ καλοζῇ καὶ νὰ εὐεργετῇ εἶναι τὰ τρία στάδια τῆς ζωῆς. Εὐτυχισμένος ὅποιος μπορέσῃ νὰ φθάσῃ στὸ τρίτο στάδιο, καὶ χρησιμοποιήσῃ τὰ πλούτη του γιὰ νὰ προστατεύσῃ καὶ εὐεργετήσῃ τοὺς συμπολίτας καὶ τοὺς συνανθρώπους του.

Εἶναι δύσκολο κανεὶς νὰ ἀποκτήσῃ πλούτη· ἀλλὰ πολὺ δυσκολώτερο νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ ὅπως πρέπει. Πολλοὶ ἀπὸ κύριοι γίνονται δοῦλοι τοῦ πλούτου των καὶ παίρνουν τὴ θέσι θησαυροφυλακίων ἢ ὀρυχείων· ἀλλ' αὐτοὶ διαφέρουν ἀπὸ τὴ γῆ, τὶς πέτρες, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος ἐξάγει τὸ χρυσὸ καὶ τοὺς ἀδάμαντας;

Κι' ἀπ' αὐτὸ τὸν κίνδυνο ὅμως, νὰ θεωρηθοῦν πέτρες χρυσοφόρες ἀνεκμετάλλευτες, ἔχουν τόσοι γλυτώσει μπροστὰ ἀπὸ σένα· γιατὶ σὺ νὰ ὑστερήσῃς καὶ νὰ διατρέχῃς τέτοιο κίνδυνο; (Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ

πρὸς συγγενεῖς ἢ φίλους σας, ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πατρίδα σας, εἶναι μία ἐτησία ἐγγραφὴ εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν»,

25-19, 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

Ἐτησία ἐγγραφὴ Δολλάρια δύο, προπληρωμένα.

Στείλατε τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ ἐγγράψητε.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Χρήστου Πάππα

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Κάθε παιδὶ γιορτάζει δυὸ φορὲς γενέθλια, παιδιά. Μιὰ φορὰ τὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθηκεν ἐκεῖνο καὶ μιὰ φορὰ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐγεννήθηκε γιὰ κεῖνο ὁ καλὸς Χριστός. Καὶ τὴν πρώτη καὶ τὴ δεύτερη φορὰ πέρνει δῶρα ἀπὸ τοὺς δικούς του. Μὰ πειὸ μεγάλο καὶ πειὸ σπουδαῖο δῶρο εἶναι γιὰ κάθε παιδὶ ὁ παράδεισος ποὺ τὸν ἄνοιξε ξανὰ ὁ καλός μας ὁ Χριστὸς ὅταν κατέβηκε στὴ γῆ.

Περάσαν ἀπὸ τότε περισσότερα ἀπὸ χίλια ἐννεακόσια χρόνια. Μιὰ χειμωνιάτικη βραδυὰ μὲ κρύο καὶ ἀέρα παγωμένο, ξεκίνησε διὰ τὴν Βηθλεὲμ ἡ Παναγία, ἡ μητέρα τοῦ Χριστοῦ. Μαζύ της ἦταν καὶ ὁ δίκαιος ὁ Ἰωσήφ. Δὲν εἶχαν τότε αὐτοκίνητα καὶ τραῖνα. Καβάλλα εἰς τὰ ζῶα ἐταξείδευαν σιγὰ-σιγὰ καὶ ὡμιλοῦσαν εἰς τὸ δρόμο ἢ τραγουδοῦσαν κανένα ὥμορφο τραγοῦδι τοῦ χωριοῦ. Ἔτσι ἐταξείδευε ἡ Μαρία μὲ τὸν Ἰωσήφ.

Σὰν ἔφθασαν στὴ Βηθλεὲμ ἔτρεξαν ἀμέσως νὰ βροῦν κάποιο συγγενικό τους σπίτι γιὰ νὰ μείνουν. Τί κόσμος! Ὅλα τὰ σπίτια ἦσαν πειὰ γεμᾶτα. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἀπογράφανε τὸν κόσμο στὸ μέρος ποὺ εἶχεν ὁ καθένας γεννηθῆ. Ἔτσι εἶχαν στὴ Βηθλεὲμ ξαναγυρίσει ὅλοι ὅσοι εἶχαν γεννηθῆ ἐκεῖ, μὰ ἔμεναν μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα τους σὲ ἄλλα μέρη.

—Ἄδικα χάνετε τὸν καιρό σας καὶ κάνετε τὸν κόπο, τοὺς εἶπε κάποιος πονετικὸς διαβάτης. Δὲν θὰ βρῆτε μέρος. Πηγαίνετε ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, πέρα σὲ κάποιο σπήλαιο ποὺ μένουν οἱ βοσκοὶ μὲ τὰ πρόβατά τους.

Ἐπῆγαν ἐκεῖ καὶ εὑρῆκαν καταφύγιο. Ἔμειναν ἐκεῖ τὸ βράδυ. Μεσάνυχτα θὰ ἦταν ὅταν ἐγεννήθηκε στὸ ταπεινὸ ἐκεῖνο καὶ ἐρημικὸ σπήλαιο, ἀνάμεσα στὰ ἀθῶα ζῶα, κοντὰ σὲ ἀθώους ἀνθρώπους ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούστηκε τὸ πειὸ καλό, τὸ πειὸ γλυκὸ καὶ πειὸ ποθούμενο τραγοῦδι:

«Δόξα ψηλὰ στὸν οὐρανὸ καὶ εἰς τὴ γῆ εἰρήνη
καὶ εἰς τὸν κόσμο μας αὐτό, ἀγάπη, ἀδελφοσύνη».

Τί μεγάλο καὶ τί ὑψηλὸ καὶ πόσο ἐνθαρρυντικὸ παράδειγμα ποὺ πέρνουμε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ἐφάνηκε στὸν κόσμον ὁ Χριστός! Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐγεννήθηκε μᾶς ἔδωκε τὴν πρώτη Του παραδειγματικὴ διδασκαλία. Μᾶς ἔδωσε τὴ μεγάλη ἐλπίδα ὅτι ὅπου καὶ ἂν γεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος, ἀκόμη καὶ εἰς τὸ πειὸ πτωχὸ καὶ πειὸ ταπεινὸ μέρος τῆς γῆς, ἠμπορεῖ μὲ τὴν καλωσύνη καὶ μὲ τὴν πίστι του καὶ μὲ τὴν ἐργασία του νὰ γίνῃ μεγάλος καὶ ἔνδοξος.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη πτωχὰ καὶ ἄσημα παιδιά, ἀπὸ σπίτια περιφρονημένα, ἀπὸ οἰκογένειες ταπεινές, ἀπὸ ὀνόματα ἄγνωστα, ἐδοξάστηκαν, ἄφησαν ὄνομα ἀθάνατο στὴν ἱστορία, γιατὶ μὲ τὴν καλωσύνη τους καὶ μὲ τὴν πίστι τους καὶ τὴν ἀγάπη ἔκαμαν τὰ μεγαλήτερα καλὰ στὸν κόσμο.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα Χριστούγεννα μέχρι σήμερα ἡ ἀγάπη πρὸς σᾶς, τὰ παιδιά, ἔχει μεγαλώσει γιατὶ ὅ καλὸς Χριστὸς τὸ θέλησε, γιατὶ τὸ ἐκήρυξε καὶ τὸ ἐδίδαξεν ἀμέτρητες φορές, ὅτι εἰς τὰ καλὰ παιδιὰ ἀνήκει τὸ Βασίλειο τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὰ καλὰ παιδιὰ ἐβγῆκαν μάρτυρες γιὰ τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ μας, ἀπὸ τὰ καλὰ παιδιὰ ἐβγῆκαν οἱ Ἅγιοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ βλέπουμε τὶς εἰκόνες τους στὴν Ἐκκλησιά μας καὶ γιορτάζουμε τὴ μνήμη τους κάθε τόσο. Ὅλη ἡ πρόοδος ποὺ ἔγινε στὸν κόσμο ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐγεννήθηκεν ὁ Χριστὸς ἕως τὰ σήμερα, εἶναι τὸ μεγάλο ἔργο ποὺ ἔκαμαν τὰ εὐλογημένα ταπεινὰ καλὰ παιδιά, ποὺ πάντοτε ἀγαπᾷ ὁ καλὸς Θεός.

Χριστούγεννα! Οἱ ἄγγελοι ἐτραγούδησαν τὴ γέννησι τοῦ Χριστοῦ μας μὲ τὸ γλυκό τους ὕμνο· οἱ βοσκοὶ ἐγονάτισαν ἐμπρὸς στὸ ταπεινὸ βρέφος τῆς Βηθλεέμ· οἱ Μάγοι ἔφεραν εὐλαβικὰ τὰ πλούσια δῶρά του εἰς τὸ νεογεννημένο Βασιληᾶ ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἂς τραγουδήσουμε καὶ ἡμεῖς παιδιά, μαζὺ μὲ τοὺς ἀγγέλους τὴ γέννησι Ἐκείνου ποὺ μᾶς ἀγαπᾷ πολύ· ἂς γονατίσουμε καὶ ἡμεῖς ἐμπρὸς εἰς τὸν Χριστόν μας καὶ ἂς Τὸν προσκυνήσουμε ὡς Βασιλέα καὶ Πατέρα μας· ἂς γονατίσουμε σὰν τοὺς σοφοὺς Μάγους καὶ ἂς Τοῦ προσφέρουμε τὰ δῶρά μας, δῶρα πολύτιμα, τὴν ἀγάπη μας, τὴν καλωσύνη μας, τὰ καλά μας ἔργα, τὴν πίστι μας καὶ τὰ καλά μας λόγια.

Ἂς δώσουμε ἐμπρὸς στὸ νεογεννημένο μας Χριστὸ ὑπόσχεσι νὰ εἴμεθα καλοί· νὰ ἀγαποῦμε τοὺς γονεῖς μας, νὰ κάνουμε τὸ θέλημά τους· νὰ ἀγαποῦμε καὶ νὰ σεβώμεθα τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς δασκάλους μας· νὰ κάνουμε σύμφωνα μὲ τὰ λόγια καὶ τὶς συμβουλές τους. Ἔτσι θὰ βοηθήσουμε καὶ μεῖς νὰ βασιλέψῃ εἰρήνη εἰς ὅλον τὸν κόσμο σύμφωνα μὲ τὸν ἀγγελικὸν ὕμνο.

Θὰ εἶσθε τότε ἄξια παιδιά, νὰ πάρετε στὰ χέρια σας τὰ δῶρα ποὺ σᾶς δίνουν οἱ γονεῖς σας, οἱ συγγενεῖς σας καὶ οἱ φίλοι σας γιὰ τὴ χαρὰ τῆς ἡμέρας στὴν ὁποίαν ἐγεννήθηκεν ὁ καλός μας ὁ Χριστός.

Χριστούγεννα. Σὰν ἀδελφοὶ
τὴ μέρα αὐτὴ ἂς χαροῦμε.
Χρόνια πολλά! Πειὸ εὐτυχῆ
τὸ Νέο Χρόνο ἂς βροῦμε.

Κων. Τσέλλιου, Ἰατροῦ

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

(Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν κατωτέρω μελέτην τοῦ Δρος Κ. Τσέλλιου, ἀποσταλέντος εἰς Ἀμερικὴν χάριν παρακολουθήσεως τῶν Νοσοκομείων καὶ Ἰατρείων τῆς χώρας ταύτης).

Ἀπὸ τὴν τελευταία ἄκρη τῆς Φλωρίδος μέχρι τὸ Σικάγο καὶ σ' ὅλη τὴν πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ ἐκτεινομένη Ἀνατολικὴ Ἀμερικὴ συνήντησα Ἕλληνας πολὺ καλὰ ἀποκατεστημένους, πρὸ παντὸς ὅμως Ἕλληνας ποὺ μὲ δάκρυα στὰ μάτια θυμοῦνται τὴν πατρίδα μας. Σ' ὅλες τὶς καρδιὲς καίει ἄσβεστη ἡ λαμπάδα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα μας καὶ ἡ φλόγα της εἶναι πολὺ λαμπερὴ γιατὶ τὴ δυναμώνει ὁ μεγάλος πόνος ποὺ ἔχει δημιουργήσει μέσα τους ἡ νοσταλγία γιὰ τὸ ἱερὸ ἐκεῖνο κομμάτι τῆς γῆς ποὺ πρωτάνοιξε τὰ μάτια του. Δὲν πιστεύω, ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν συνήντησα, νὰ ὑπάρχουν ἄλλοι μετανάστες ποὺ νὰ ἀγαποῦν τὴν πατρίδα τους περισσότερο ἀπὸ τὸν Ἕλληνα μετανάστη τῆς Ἀμερικῆς.

Παρ' ὅλη ὅμως αὐτὴ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴ χώρα ποὺ μᾶς γέννησε οἱ Ἕλληνες ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴ ὡς ἕνα σύνολον, ὡς Ἑλληνισμὸς δὲν ἔχει νὰ δείξῃ σπουδαῖα πράγματα. Ἐνῷ ξεχωριστὰ ὁ κάθε Ἕλλην ἔχει πολλὰ νὰ ἐπιδείξῃ, ὡς μία μᾶζα καὶ μία δύναμις 700,000 ἀνθρώπων δὲν μπορεῖ νὰ καυχηθῇ ὅτι ἔκαμε κάτι. Μὰ θὰ μοῦ εἰπῆτε αἱ 300 κοινότητες, τὰ 500 σχολεῖα δὲν εἶναι ἔργα γιὰ τὰ ὁποῖα μποροῦμε νὰ καυχηθοῦμε; Δὲν προσφέραμε γι' αὐτὰ καὶ τὸ τελευταῖό μας σέντσι, τί ἄλλο νὰ κάμωμε;

Βεβαίως δὲν θὰ τὰ ἀρνηθῶ ὅλα αὐτὰ ἐγὼ γιατὶ οἱ φωνὲς 300 Ἱερέων ποὺ κάθε γιορτὴ παρακαλοῦν τὸ Θεὸ νὰ μᾶς φωτίσῃ θὰ μὲ διέψευδον καθὼς καὶ οἱ 500 Διδάσκαλοι ποὺ προσπαθοῦν νὰ χαράξουν στὸ μυαλὸ τοῦ παιδιοῦ τὰ γράμματα τῆς ὡραίας μας γλώσσης. Δὲν μπορῶ λοιπὸν νὰ εἰπῶ ὅτι δὲν ὑπάρχουν αὐτὰ τὰ Σχολεῖα καὶ ἡ Ἐκκλησίες. Ἀλλὰ θὰ συμφωνήσετε καὶ σεῖς μαζί μου ὅτι ὅλες αὐτὲς ἡ πραγματικὰ μεγάλες θυσίες σας δὲν ἀπέδωκαν τοὺς καρποὺς ποὺ ὅλοι περιμένατε ἀπ' αὐτές.

Γιατὶ τὶς ἐκάματε τὶς ἐκκλησίες; γιατὶ ἱδρύσατε τόσα σχολεῖα καὶ πληρώνετε τόσα λεπτὰ σὲ δασκάλους καὶ ἱερεῖς; Ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν δύο αὐτῶν μεγάλων σας θυσιῶν; Ἂς ποῦμε δυὸ λόγια γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό.

Σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐξύψωσις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ὁ καθαρμὸς αὐτῆς ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ ἡ βάπτισίς της εἰς τὰ ἱερὰ νάματα τῆς Μεγάλης Ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης· καὶ σκοπὸς τοῦ Σχολείου ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ προσπάθεια ὅπως τὰ παιδιά σας, ἡ γενεὰ ποὺ θὰ σᾶς διαδεχθῇ, δημιουργήσῃ μιὰ Ἑλληνικὴ γενεὰ πιστὴ στὶς ἐθνικὲς παραδόσεις μας, σεβομένην τοὺς θεσμοὺς ποὺ στολίζουν τὴν Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἤτοι τὴ θρησκεία, τὴν οἰκογένεια, τὴν πατρίδα μας· νὰ δημιουργηθῇ ἡ γενεὰ ἐκείνη ποὺ θὰ λαμπρύνῃ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐδῶ στὰ ξένα καὶ θὰ δείξῃ σ' ὅλους ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς δὲν σταματάει στοὺς ἀρχαίους χρόνους, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ νὰ καλλιεργῆται καὶ σήμερον καὶ νὰ προάγεται ἀπὸ τοὺς καθ' ὅλα ἀξίους ἀπογόνους τῶν μεγάλων ἐκείνων προγόνων μας. Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Σχολείων καὶ θέλω τώρα νὰ σᾶς ξαναρωτήσω:

Ἐξεπληρώθησαν οἱ σκοποὶ αὐτοί; Μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ χαρίσῃ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην μεταξὺ ὅλων τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἠμπόρεσε τὸ Σχολεῖο νὰ δημιουργήσῃ τὰ Ἑλληνόπουλα ἐκεῖνα ποὺ ἀνέφερα πάρα πάνω;

Ἂς εἴμαστε εἰλικρινεῖς ἀγαπητοί μου, καὶ ἂς ὁμολογήσωμεν μὲ θάρρος ποὺ μᾶς διακρίνει τοὺς Ἕλληνας ὅτι δὲν ἀπετύχαμε βέβαια πέρα γιὰ πέρα ἀλλὰ καὶ δὲν καταφέραμε πολλὰ πράγματα. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς δὲν μποροῦν νὰ καυχηθοῦν ὅτι ἀγάπησαν καὶ ἔκαμαν θυσίες γιὰ τοὺς ἄλλους ἐδῶ πατριῶτές των καὶ ὅλοι οἱ γονεῖς πολλὲς φορὲς ἔχουν ἐκφράσει τὸ μεγάλο παράπονο ὅτι δὲν μπόρεσαν νὰ συγκρατήσουν τὰ παιδιά τους.

Ἂς τὸ παραδεχθοῦμε λοιπὸν αὐτὸ γιατὶ εἶναι σωστὸ καὶ ἂς ἰδοῦμε τώρα ποιὰ εἶναι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ αὐτοῦ γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ τὸ διορθώσωμε. Ἴσως πολλοὶ μέσα σας εἰπῆτε αὐτὴ τὴν στυγμὴ ὅτι εἶναι ἀργὰ πιά. Ὄχι· ποτὲ δὲν εἶναι ἀργὰ κι' ὅσο ἔχομε τὰ μάτια μας ἀνοιχτὰ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ σταματᾶμε νὰ κάνωμε ὅ,τι πρέπει διότι δὲν τελειώνουν ὅλα μὲ τὸ θάνατο τὸ δικό μας. Ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ μείνῃ καὶ ἂν κατορθώσωμε κι' ἐμεῖς νὰ προσθέσωμε κι' ἕνα πετραδάκι τόσο μεγαλοπρεπέστερο θὰ φαίνεται εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἂς ἐργασθῶμεν λοιπὸν ὅσο μποροῦμε καὶ νὰ εἴσθε βέβαιοι ὅτι ἡ πράξεις μας δὲν θὰ πᾶνε χαμένες.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ Ὁμογένεια δὲν πρόκειται νὰ σβύσῃ ποτὲ καὶ ὡς Ἕλληνες πρέπει κι' ἐμεῖς ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴ κάτι νὰ κάμωμε ἂς προσπαθήσωμε νὰ βροῦμε τὴ ρίζα τοῦ κακοῦ ποὺ μᾶς δέρνει κι' ἂς τὴ θεραπεύσωμε.

Πολλοὶ λένε ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἐπρόκοψαν ὡς Ἑλληνισμὸς γιατὶ δὲν ἔχουν μάτια νὰ ἰδοῦνε ὁ ἕνας τὸν ἄλλονε. Ὄχι αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Οὐδενὸς ἄλλου λαοῦ τὰ ὅρια τῆς καλωσύνης τῆς ψυχῆς του ἐκτείνονται τόσο πλατειὰ ὅσον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅλα τὰ ἰδεώδη καὶ τὰ ἀνώτερα αἰσθήματα ποὺ διακρίνουν τὸν πολιτισμένον ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν τὸ πρῶτον ἐκαλλιεργήθησαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐνεφυσήθησαν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ ἄλλου κόσμου.

Μήπως τότε ἐξεφυλίσθη ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ γενεὰ καὶ δὲν μπορεῖ πλέον νὰ μεγαλουργήσῃ; Οὔτε κι' αὐτὸ συμβαίνει. Ὁ Ἕλλην ὅπως πάντοτε ἔτσι καὶ σήμερα ἔχει ὅλο τὸ σφρίγος κι' ὅλη τὴ δημιουργικὴ δύναμι καὶ ἱκανότητα τῆς ράτσας του καὶ παντοῦ ὅπου τὸν συναντήσωμε ὡς ἄτομον βλέπομε ὅτι ἐπέδειξε δραστηριότητα ζηλευτήν. Ὥστε οὔτε ἐξεφυλίσθη ἡ σημερινὴ Ἑλληνικὴ γενεά.

Τί συμβαίνει λοιπὸν τότε; Ἁπλούστατα.

Ἐκεῖνο ποὺ χαντάκωσε τὸν Ἑλληνισμὸ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τὸ ὅτι κανένας δὲν ἦρθε ἐδῶ γιὰ νὰ μείνῃ ὅλη του τὴ ζωή. Κανένας δὲν ἦρθε γιὰ νὰ δημιουργήσῃ κάτι ποὺ θὰ μείνῃ ἐδῶ. Ὁ καθένας πῆρε τὴν εὐχὴ τῆς μάνας του καὶ ἦρθε ἐδῶ νὰ καζαντήσῃ καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ πάλι στὸ ὥμορφο χωριό του. Τὰ χρόνια περάσανε, τὰ νειᾶτα τὰ σκέπασαν τ' ἄσπρα μαλλιά, παντρεύτηκε, τὰ παιδιά του μεγάλωσαν, γινῆκαν κι' αὐτὰ ἄνδρες, βάστηξε στὰ γόνατά του κι' ἐγγόνια ἀλλὰ τὸ μετανάστη αὐτὸν ἀκόμη ἐξακολουθεῖ τὸ ὥμορφο χωριό του νὰ τὸν τραβᾷ πρὸς τὰ ἐκεῖ σὰν δυνατὸς μαγνήτης. Ἔκαμε τὴν Ἐκκλησία ἐδῶ ὄχι γιὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁρμητήριον κατακτήσεως ὅλου τοῦ κόσμου διὰ τῆς διακηρύξεως τῶν Μεγάλων Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἀληθειῶν, ἀλλὰ γιὰ νὰ πηγαίνῃ ἐκεῖ κι' ὅταν θὰ μπαίνῃ μέσα

καὶ κάνῃ τὸ σταυρό του νὰ θυμᾶται τὴν Ἐκκλησιούλα τοῦ χωριοῦ του· καὶ ἵδρυσε τὰ σχολεῖα ὄχι γιὰ νὰ δημιουργήσουνε Ἕλληνες ἐπιστήμονες ἀλλὰ γιὰ νὰ μάθουν τὰ παιδιά του τὰ πρῶτα γράμματα ποὺ θὰ τοὺς χρειασθοῦν γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ συνεχίσουν τὶς σπουδές τους εἰς τὴν πατρίδα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ δὲν παρετηρήθη καὶ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. Ὅλοι ἤρθαν μὲ τὸν κρυφὸ πόθο ποιὸς νὰ κάμῃ περισσότερα δολλάρια γιὰ νὰ τὸν καμαρώνουν περσότερο ὅταν θὰ γύριζε πάλι. Κι' ἔτσι ὁ ἕνας τραβήχτηκε ἀπὸ 'δῶ κι' ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ χωρὶς κανένας νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν ἄλλον ὁμαδικῶς.

Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία τῆς καταστάσεως στὴν ὁποίαν βρίσκεται ἡ Ὁμογένεια τῆς Ἀμερικῆς καὶ πρέπει νὰ λείψῃ. Ὅλοι σας πρέπει νὰ καταλάβετε ὅτι τὸ νὰ ξαναγυρίσετε ἐκεῖ εἶναι ἕνα ὄνειρο.

Ὅλοι ὅσοι ἐξεκίνησαν ἀπ' ἐκεῖ γιὰ νὰ 'θροῦν ἐδῶ καὶ μὲ καζάντια νὰ ξαναγυρίσουν πάλι ἄς τὸ πάρουν ἀπόφασι ὅτι κατὰ τὰ 9)10 θὰ μείνουν γιὰ πάντα ἐδῶ. Τὰ δύστυχα χρόνια καὶ ἡ καταστροφὲς ποὺ τοὺς βρήκανε, οἱ πολυμελεῖς οἰκογένειες καὶ τὸ μεγάλωμα τῶν παιδιῶν τους ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴ τοὺς ἔκλεισαν γιὰ πάντα τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ. Πρέπει νὰ τὸ πάρετε ἀπόφασι ὅτι Ἑλλάδα γιὰ σᾶς εἶνε αὐτὴ ἡ χώρα καὶ ὅτι κάθε ἐθνικὴ βλέψις σας κλείνεται στὸν ὁρίζοντα τῆς Ἀμερικῆς. Δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ξαναγυρίσετε στὰ χώματα ἐκεῖνα κι' ἂν θέλετε νὰ λέτε ὑπερήφανα ὅτι εἶσθε Ἕλληνες πρέπει νὰ δημιουργήσετε ἐδῶ μιὰ Ἑλλάδα, ἕναν Ἑλληνισμὸ ποὺ θὰ μείνῃ γιὰ πάντα ἐδῶ καὶ θὰ κυριαρχήσῃ σ' ὅλη τὴν Ἀμερικὴ διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ διὰ τῆς διακηρύξεως ἀπὸ τοῦ στόματος τόσων Ἑλλήνων τῶν ἀθανάτων διδαγμάτων τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας μας.

Καὶ τώρα θὰ μὲ ρωτήσετε πῶς θὰ τὰ πετύχωμε ὅλα αὐτά; Μὲ ποιὸν τρόπο; Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὸν βροῦμε. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκη νὰ πᾶμε πολὺ μακρυά· εἶναι μπροστὰ στὰ μάτια μας.

Δυὸ μεγάλες δυνάμεις ἔχετε νὰ σᾶς βοηθήσουν σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια. Ἡ πρώτη καὶ ἡ κυριωτέρα εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Πρέπει νὰ συσπειρωθῆτε ὅλοι οἱ Ἕλληνες γ ύ ρ ω ἀ π ὸ α ὐ τ ὴ ν καὶ νὰ τῆς δώσετε ὅλοι τὴ δύναμί σας, ὄχι ὅμως κατὰ τὸν τρόπο ποὺ τῆς τὸν παρέχετε μέχρι τώρα. Πρέπει σεῖς νὰ τρέξετε πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ ὄχι ἡ Ἐκκλησία νὰ τρέχῃ πρὸς ἐσᾶς. Πρέπει εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς της νὰ κλίνετε εὐλαβικὰ τὸ κεφάλι καὶ νὰ σπεύδετε πρὸς αὐτὴν μὲ τὴν ἴδια εὐσέβεια πρὺ τρέχατε καὶ στὸ χωριό σας ὅταν σᾶς προσκαλοῦσε τὸ γλυκύηχο καμπανάκι τῆς Ἐκκλησίας σας καὶ νὰ γίνετε στρατιῶτές της. Καὶ οἱ 700,000 Ἕλληνες πρέπει νὰ πιαστῆτε σφιχτὰ ἀπὸ τὰ χέρια σας γύρω ἀπὸ τὴν ἱεράν μας Ἀρχιεπισκοπήν. Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικῆς ἔχει τὴν ἐξαιρετικὴν τύχην σήμερα στὴ δυσκολώτερη καμπὴ τῆς ἱστορίας του νὰ προΐσταται τῆς Ἐκκλησίας του σεμνός, σοφὸς καὶ μεγάλου κύρους ἱεράρχης. Ἀκούσατε λοιπὸν τὰ ἐμπνευσμένα κηρύγματά του καὶ βαδίσατε σύμφωνα μὲ τὰ παραγγέλματά του. Μὴν παρεμβάλλετε κανένα ἐμπόδιον εἰς τὸν δρόμον του· ἀκολουθῆστέ τον μόνον ὁπουδήποτε σᾶς ὁδηγεῖ καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι Αὐτὸς θὰ χαράξῃ τὸν καταλληλότερο δρόμο ὁ ὁποῖος θὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ὁμογένειαν στὸ περίβλεπτο σημεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ καταυγάσῃ τὰ πάντα μὲ τὸ λαμπρό του φῶς. Ἀφήσατε τὴν Ἐκκλησίαν ἐλευθέραν. Μὴ θέλετε σεῖς νὰ ὁρίζετε τί πρέπει νὰ κάμῃ ὁ Κλῆρος· ἀφῆστε σ' αὐτὸν κάθε πρωτοβουλία γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ δημιουργήσῃ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν σας, ποὺ θὰ εἶναι καὶ τὸ μέλλον τῆς Ὁμογενείας τῆς Ἀμερικῆς.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ κυριωτέρα δύναμις, ὁ κυριώτερος λίθος ποὺ πρέπει νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὰ θεμέλια τοῦ αὐριανοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὁ δεύτερος ὄχι ὀλιγώτερον σπουδαῖος εἶναι οἱ ἐργασίες σας, καὶ ὅσον ἀφορᾷ αὐτὲς πρέπει νὰ κατανοήσετε ὅτι πρέπει νὰ παύσετε ἐργαζόμενοι καθ' ὅ σύστημα μέχρι σήμερα ἐργάζεσθε.

Ὅπου κι' ἂν γυρίσετε τὰ μάτια σας θὰ ἰδῆτε ὅτι παντοῦ κυριαρχεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ὅλων τῶν εἰδῶν αἱ ἐπιχειρήσεις συγχωνεύονται σὲ ἰσχυροὺς ὀργανισμοὺς καὶ ἔτσι κατορθώνουν νὰ προάγουν τὰς ἐργασίας τους, νὰ ἐξασφαλίζουν κέρδη καὶ νὰ ἀντέχουν εἰς τὸν μέχρις ἐξοντώσεως συναγωνισμὸν ποὺ χαρακτηρίζει τὸ σημερινὸ σύστημα τῶν ἐργασιῶν.

Δὲν μπορεῖτε λοιπὸν νὰ σταθῆτε σεῖς σήμερα ἐργαζόμενοι ὡς ἄτομα. Πρέπει νὰ κάμετε τὸ ἴδιο. Ὅλοι οἱ Ὁμογενεῖς πρέπει νὰ συνεργασθῆτε. Ἀφῆστε στὴν πάντα τὸ ποιὸς θὰ γίνῃ πλουσιώτερος ἀπὸ τὸν ἄλλο. Μ' αὐτὴ τὴ σκέψι ἐργαζόμενοι εἴδατε ὅτι φθάσατε στὸ σημεῖο νὰ βρίσκωνται οἱ περισσότεροι Ὁμογενεῖς στοὺς δρόμους καὶ νὰ ἀγωνίζωνται μὲ χίλια βάσανα τώρα ποὺ ἄσπρισε τὸ κεφάλι τους νὰ βγάλουν τὸ ψωμί τους. Μὴ σπαταλᾶτε λοιπὸν τὸ λίγο χρόνο ποὺ σᾶς ἀπομένει σὲ μάταιες προσπάθειες. Ἀγαπηθῆτε μεταξύ σας καὶ ἑνωθῆτε.

Δημιουργήσατε καὶ σεῖς ἑταιρεῖες στὶς δουλειές σας, ἀλλὰ στὶς δουλειὲς ποὺ ἔχετε χωρὶς νὰ ψάξετε νὰ βρῆτε ἄλλες. Πρέπει σὲ κάθε πόλι ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ καταστήμα τα νὰ ὑπαχθοῦν ὑπὸ μίαν διοίκησιν καὶ τότε ὅλοι μαζὶ θὰ μπορέσετε νὰ διοργανώσετε τὶς ἐργασίες σας κατὰ τρόπον ποὺ θὰ μπορέσουν νὰ σᾶς ἀφήσουν κέρδη. Βλέπετε πῶς σᾶς πέρνουν τὶς δουλειές σας ἡ μεγάλες ἑταιρεῖες διὰ τῆς δημιουργίας ἐντὸς τῶν καταστημάτων των ἐργασιῶν ἀπὸ τὶς ὁποῖες ζῆτε ἐσεῖς καὶ ἂν δὲν συσσωματωθῆτε δὲν θὰ εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα ποὺ θὰ μετανοήσετε.

Δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω περισσότερο. Θὰ τελειώσω μὲ τὴν ἔκφρασι τῆς μεγάλης ἀγάπης μου πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς διαθέρμου εὐχῆς μου ὅπως προαχθῇ καὶ καλλιτερεύσῃ τὴν θέσιν του. Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως τοῦτο καὶ διὰ νὰ ἀνατείλουν καὶ πάλιν χρυσὲς ἡμέρες γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ τῆς Ἀμερικῆς πρέπει νὰ ἔχετε ὡς σύνθημά σας τὰ ἑξῆς: Ἐνίσχυσις τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ συνεταιρισμὸς εἰς τὰς ἐργασίας σας.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

Εἰς τὰ Γραφεῖά μας εὑρίσκονται ὀλίγοι τόμοι τοῦ Πρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου Ἔτους τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», στερεῶς καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἕκαστος δολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θρησκευτικοῦ Περιοδικοῦ μας πρέπει νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντὸς Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ καθὼς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον κάθε Κοινότητος. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὠφελιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δῶρον δι' οἱανδήποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER
25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΥΤΑΣ

ΕΙΜΕΘΑ καὶ ἐφέτος ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι αἱ Κοινότητές μας δὲν θὰ λησμονήσουν κατὰ τὰς Μεγάλας αὐτὰς Ἡμέρας τῆς Χριστιανωσύνης, πρὸς τὰς ὁποίας εἰσερχόμεθα, καὶ τὴν Ἀνωτάτην κορυφὴν τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τὸ Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον, τὸ Ὁποῖον βαστάζει τὰς βαρυτάτας τῶν εὐθυνῶν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα περιστάσεις. Οἱ Ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται πάντοτε διὰ τὰ εὐγενικά των αἰσθήματα, θὰ σπεύσουν π ρ ο θ υ μ ό τ α τ α νὰ προσφέρουν διὰ μέσου τῶν ἐδῶ Ἐκκλησιῶν μας τὸ δῶρόν των κατὰ τὴν Ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχείου, συμφώνως ἄλλως τε καὶ πρὸς τὴν σχετικὴν Ἐγκύκλιον τῆς Σεβ. Ἀρχιεπισκοπῆς μας. Οἱ Εὐλαβέστατοι Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοί μας καὶ αἱ Ἐκκλησιαστικαί μας Ἐπιτροπαί, θὰ ἀναπτύξουν καταλλήλως τὴν ἀποστολὴν τοῦ κλεινοῦ κέντρου τοῦ Φαναρίου μας, καὶ θὰ τονίσουν δεόντως τὰ ὑψηλὰ καὶ ἱερὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἐπιτελεῖ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ὁ πάνσεπτος Πατριάρχης μας Βενιαμὶν ὁ Α΄. Μὲ λατρείαν καὶ μὲ προθυμίαν οἱ χριστιανοί μας θὰ ἐνθυμηθοῦν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων νὰ στείλουν διὰ τῶν Ἱερῶν μας Ναῶν καὶ τὴν διὰ τὸ Πατριαρχεῖόν μας λογίαν των. Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι θὰ τὸ κάμουν.

—⊹—

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΣΑ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΘΕΩΡΟΥΜΕΝ ὁμολογουμένως τρισευλογομένην τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐρίτιμος δέσποινα Ἀθηνᾶ τῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας Γ. Σπετσεροπούλου, τῦο Καῖρου, εὑρέθη ἐν μέσῳ τῆς Ὁμογενείας τοῦ Νέου τούτου Κόσμου.Τὴν ἔστειλεν ἀναμφιβόλως ἐν μέσῳ ἡμῶν ὄχι θέλησις ἀνθρωπίνη, ὄχι ἀνθρώπινος πόθος, ἀλλὰ θέλησις Κυρίου διὰ νὰ δείξῃ μίαν ἀκόμη φορὰν τὰ πλούσια Αὐτῆς ἐλέη. Μόνον κατ' αὐτὸν ἀσφαλῶς τὸν τρόπον ἑρμηνεύομεν ἡμεῖς τὴν αὐτοπροαίρετον καὶ καλοκάγαθον καὶ γενναίαν παροχὴν τῆς εὐσεβοῦς κυρίας εἰς μνήμην τοῦ μεγατίμου Γ. Σπετσεροπούλου, διὰ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἔργου ἑνὸς Καταφυγίου καὶ Ἀσύλου τῶν Ἑλληνοπαίδων μας ὀρφανῶν ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ χώρᾳ, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἱδρύσῃ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας μας ἐνταῦθα. Καὶ ἡ μεγάλη καὶ γενναία παροχὴ τῆς Μεγάλης μας Κυρίας εἶναι κατὰ τοῦτο ἀξία μεγίστου λόγου καθ' ὅσον ἦλθε λ ί α ν ἐ π ι κ α ί ρ ω ς. Πρόκειται νὰ διαφυλάξῃ εἰς τὴν ὁμογένειαν καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν μας τόσα καὶ τόσα ὀρφανά μας ποὺ εἶναι σκορπισμένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μέσα εἰς τὴν ἀπέραντον καὶ ἀχανῆ αὐτὴν χώραν, καὶ γίνονται θύματα κάθε ἀταξίας. Ἂς εἶναι ἀγήρως ἡ μνήμη τοῦ Γ. Σπετσεροπούλου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ γενναία αὐτὴ δωρεά. Τὰ ὀρφανὰ καὶ τὰ πονεμένα θὰ τοῦ κάμουν τὸ ὡραιότερον μνημόσυνον.

—⊹—

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΘΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΔΗΤΡΟΪΤ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ τῆς Γενικῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως τοῦ Δητρόϊτ τὴν 15—21 Ὀκτωβρίου ἐτονίσθησαν ἰδιαιτέρως μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης νὰ ἐξάρωμεν, συγχαίροντες πρωτίστως τοὺς θερμουργοὺς ἐκείνους εὐσεβεῖς λαϊκοὺς οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδίστασαν νὰ ὑψώσουν πελωρίαν τὴν φωνήν των. Ἡ πειθαρχία—διότι περὶ αὐτῆς πρόκειται—τὴν ὁποίαν συνέστησαν, εἶναι τὸ σύνολον τῆς ἐπιτυχίας εἰς κάθε ὀργάνωσιν, πρὸ παντὸς δὲ εἰς τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει μὲ καμμίαν ἄλλην Ὀργάνωσιν νὰ συγχέωμεν, διότι εἶναι Ὀ ρ γ ά ν ω σ ι ς θ ε ί α, διότι εἶναι θ ε σ μ ὸ ς ἱ ε ρ ώ τ α τ ο ς, ἐκ Θεοῦ ἀρχίζων καὶ πρὸς Θεὸν κατευθυνόμενος. Κάθε ἀπόκλισις ἀπὸ τῆς σκέψεως αὐτῆς, κάθε τάσις μειώσεως τῆς δυνάμεως τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ συνεπῶς καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας ἐνταῦθα Κέντρου, θὰ εἶχεν ὄχι εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐνταῦθα ποὺ ἀπαραιτήτως εἰς τὴν μεγάλην ταύτην χώραν ἔχει καὶ τὴν φιλανθρωπικὴν καὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ τὴν ὁμογενειακὴν ἀποστολήν, πρέπει νὰ ἐνισχύηται πολλαπλῶς κατὰ τὰς σοφὰς ἀπόψεις τῆς Συνελεύσεως τοῦ Δητρόϊτ. Ἡ πειθαρχία ὅθεν «μενέτω».

—⊹—

«ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ»

ΠΡΟΣ τὰ ἀστείρευτα πλούτη τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας δὲν ἦτο δυνατὸν νά μὴ προστρέξουν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἄλλοι λαοί, προηγμένοι εἰς μάθησιν καὶ πολιτισμόν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἑρμηνεύομεν, ἡμεῖς τοὐλάχιστον, τὴν ἀπόφασιν ἄλλων ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικῶν Ὀργανώσεων καὶ Ἀδελφοτήτων ὅπως ἑορτασθῇ ἐφέτος μεγάλως ἡ 21η Δεκεμβρίου ὡς «FOREFATHERS' DAY», δηλαδὴ ὡς «Ἡμέρα Προπατόρων». Ἡ ἡμέρα αὐτὴ συμπίπτει τέσσαρας ἀκριβῶς ἡμέρας πρὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Εἰρήνης. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ Ὀρθόδοξός μας Ἐκκλησία ἔχει χαρακτηριστικώτατα καθορίσει τὰ πάντα τόσον σοφῶς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ τίποτε τὸ περιττὸν καὶ ἐλλεῖπον εἰς τὰ Ἱερὰ Αὐτῆς θέσμια. Καὶ πρὸς Αὐτὴν θὰ καταφεύγουν πολλὰ ἄτομα καὶ πολλαὶ Ὀργανώσεις διὰ νὰ δανείζωνται πολλὰς θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς διδασκαλίας, χρησίμους εἰς τὸν καθημέραν βίον. Ὁ σεβασμός, ἡ τιμή, ἡ προσκύνησις τῶν Προπατόρων εἶναι ἐπιβεβλημένη, διότι οἱ προπάτορες ἔκαμον χάριν τῆς Ἐκκλησίας, χάριν τῆς ἀνθρωπότητος τόσα καλά. Καὶ αἱ ἅγιαί των πράξεις ἔχουν γίνει παραδόσεις ἱεραί, τὰς ὁποίας δικαιότατα τιμᾷ καὶ γεραίρει ὁ κόσμος.

ΑΝΤΙ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

«Ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη τοῖς ποιμέσι, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν Χριστός, ἐν πόλει Δαβίδ.

Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· διέλθωμεν ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

Καὶ ἦλθον σπεύσαντες καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου.

Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς».

Λουκᾶ, Β΄ 9.

Ἀδριανοῦ Φράγκου, Πρεσβυτέρου

Ο ΘΕΙΟΣ ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

Ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ἀνθρωπίνους νόμους, ποὺ ψηφίζουν κάθε τόσο καὶ καταργοῦν αἱ βουλαὶ καὶ αἱ γερουσίαι τῶν διαφόρων κρατῶν, στέκεται αἰώνιος καὶ ἀκατάλυτος ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ. Ὁ θεῖος νόμος εἶναι πολὺ παλαιός. Ἔχουν περάσει τρισήμισυ χιλιάδες χρόνια, ἀφότου ὁ Θεὸς μέσα σὲ καπνοὺς καὶ σύννεφα, ἀστραπὰς καὶ βροντάς, ἔδωκε τὰς Δέκα Ἐντολὰς εἰς τὸν Μωϋσέα. Δύο χιλιάδες χρόνια κοντεύουν νὰ συμπληρωθοῦν, ἀφότου αὐτὸς ὁ Θεὸς «ἐνανθρωπήσας» συνεπλήρωσε τὸν παλαιὸν νόμον καὶ ἀπεκάλυψε τέλειον τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ συνώψισεν εἰς τὰς δύο μεγάλας ἐντολὰς τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης. Καὶ τί λέγω δύο καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια.

Ὁ θεῖος νόμος εἶναι τόσον παλαιός, ὅσον καὶ τὸ ἀνθρώπινο γένος. Διότι ὁ Θεὸς πολὺ προτοῦ νὰ δώσῃ τὰς ἐντολάς Του γραμμένας ἐπάνω εἰς τὰς πλάκας, ἐχάραξε μὲ ἀνεξίτηλα γράμματα τὸ θέλημά Του βαθειὰ εἰς τὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ἡμέρα τῆς δημιουργίας του. Ἡ συνείδησίς μας, ποὺ ἄλλοτε ἀποδοκιμάζει καὶ κατηγορεῖ καὶ ἄλλοτε ἐπιδοκιμάζει καὶ ἐπαινεῖ τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις μας, εἶναι θεία φωνή, ποὺ ἐξαγγέλλει σὲ κάθε περίστασιν τὸν θεῖον νόμον.

Πόσοι ὅμως δίδουν προσοχὴν εἰς τὴν θείαν αὐτὴν φωνὴν καὶ πόσοι ὑποτάσσονται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ; Ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία προβάλλει καὶ ἐδῶ τὰς δικαιολογίας της. Ἡ ἀρχαιότης τοῦ θείου νόμου, ποὺ εἶναι ἔνδειξις τῆς τελειότητός του, παρουσιάζεται ὡς σοβαρόν, σοβαρώτατον μειονέκτημα.

—Νέοι καιροί, λέγουν, νέες συνήθειες, νέοι νόμοι! Τίποτε δὲν μένει σταθερὸ καὶ ἀμετάβλητο. Δὲν ἠμπορεῖ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἀεροπλάνου καὶ τοῦ ραδιοφώνου νὰ ὑπακούσῃ σὲ νόμους, ποὺ ἐδόθησαν χιλιάδες χρόνια πρίν, ὅταν ὁ ἄνθρωπος εἶχε στὴ διάθεσί του μόνο τὰ πόδια του καὶ τὸ ὑποζύγιό του. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον, δὲν ἠμπορεῖ, λέγουν, νὰ ἀποτελέσῃ νόμον τῆς σύγχρονης ζωῆς.

Ἀλλ' ἂν ἡ σύγχρονη ζωὴ ἔχει καὶ τὰ φωτεινά της σημεῖα—τὰς ἐκδηλώσεις τῆς εὐσεβείας καὶ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ ταλαιπωρουμένους ἀδελφούς μας—τοῦτο ποῦ ἀλλοῦ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ παρὰ εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ, ἔστω καὶ εὐαρίθμους, τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους του;

Σβύσατε τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ σπίτι, εἰς τὸ ἐργαστήριον, εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ θὰ ἰδῆτε τὸν κόσμον κόλασιν. Τότε θὰ παραγκωνισθῇ παντελῶς ἡ ἀλήθεια, θὰ καταπατηθῇ ἡ δικαιοσύνη, θὰ ὀργιάσῃ ἡ ἀσέλγεια, θὰ κυριαρχήσῃ ἡ βία καὶ ὁ ἐγωϊσμός.

Χιλιάδες αἰώνων ἠμπορεῖ νὰ περάσουν. Ὁ ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ νέας κατακτήσεις καὶ νὰ ἐπιτύχῃ νέας προόδους περισσότερον θαυμαστάς. Ὁ νόμος ὅμως τοῦ Θεοῦ, ἀνώτερος ἀπὸ κάθε ἀνακάλυψιν καὶ κατάκτησιν, δὲν θὰ κλονισθῇ ποτέ.

Τί κάμνουν ἡ γῆ μας, τὸ φεγγάρι, τὰ ἄστρα, ποὺ διατρέχουν ἀδιάκοπα τὸ στερέωμα; Ὑπακούουν εἰς τοὺς νόμους, ποὺ ὥρισεν ὁ Θεός. Τί θὰ γινόταν, ἂν ἕνα ἢ περισσότερα οὐράνια σώματα, ὕστερα ἀπὸ τόσων αἰώνων ὑπακοήν, δὲν ἐδέχοντο σήμερα νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τοὺς θείους νόμους; Τὸ πᾶν θὰ κατεστρέφετο. Ἀλλὰ δὲν ἔχουμε φόβον ἀπὸ τέτοιο κακό. Τὰ οὐράνια σώματα καθὼς εἶναι χωρὶς ζωὴν καὶ θέλησιν εἶναι ἀνίκανα νὰ παρακούσουν καὶ θὰ τραβοῦν πάντοτε τὸν δρόμον των. Μόνον ὁ ἄνθρωπος προικισμένος μὲ νοῦν καὶ μὲ θέλησιν, ἔχει τὸ θλιβερὸν προνόμιον νὰ ἠμπορῇ νὰ μὴν ὑποτάσσεται εἰς τὸν αἰώνιον νόμον, ποὺ ἔθεσεν ὁ Θεὸς διὰ τὴν ἠθικήν του ζωήν.

Ἠμπορεῖ νὰ παρακούῃ ὁ ἄνθρωπος, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ λογαριάζῃ τὴν δυστυχία καὶ τὴν ἀθλιότητα, ποὺ ἀκολουθεῖ ἀπαραίτητα τὴν ἀλόγιστην αὐτὴν ἀποστασίαν. Ὢ καὶ νὰ ἐσκέπτετο κάθε ἄνθρωπος, πόσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑποταγήν του εἰς τὸν θεῖον νόμον, ὄχι μόνον ἡ μέλλουσα ζωή, ἡ αἰώνιος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ πρόσκαιρη εὐτυχία μας ἐδῶ κάτω εἰς τὴν γῆν, ἡ εὐτυχία εἰς τὴν ὁποίαν θυσιάζονται τὰ πάντα! Ἐφ' ὅσον οἱ ἄνθρωποι στέκονται ἀδιάφοροι ἢ καὶ ἐχθροὶ ἐμπρὸς εἰς τὸν θεῖον νόμον, χωρὶς ἀμφιβολίαν θὰ ζοῦμε πάντοτε μέσα σὲ διαρκεῖς ἀνησυχίας καὶ φόβους καὶ δι' αὐτὴν τὴν αὔριον. Θὰ νοσταλγοῦμε αἰωνίως τὴν ἀσφάλεια, τὴν εἰρήνη, τὴν πραγματικὴ χαρά.

Ἐνῷ ἐξ ἄλλου εἶναι βέβαιον ὅτι, ἂν ἐπάνω ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινον νόμον τὰ ἄτομα καὶ αἱ κοινωνίαι θέσουν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, θὰ πραγματοποιηθῇ μιὰ ζωὴ εἰρηνικὴ καὶ εὐτυχισμένη. Διότι κατὰ τὸ γραφικὸν «Μακάριοι οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

16—31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

16 Σάββατον. — Ἁγγαίου Προφήτου, Μοδέστου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

17 Κυριακή. — Δανιὴλ Προφήτου. Τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μιχαήλ, Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐκ Ζακύνθου. (Ἦχ. Δ'. Ἑωθ. Ζ'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Κυρ. Προπατόρων.)

18 Δευτέρα. — Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς καὶ Νικοστράτου μ.

19 Τρίτη. — Βονιφατίου καὶ Ἀγλαΐας μαρτύρων.

20 Τετάρτη. — Προεόρτια Χριστουγέννων. Ἰγνατίου Θεοφόρου.

21 Πέμπτη. — Ἰουλιανῆς καὶ Θεμιστοκλέους μαρτ.

22 Παρασκευή. — Ἀναστασίας Μεγαλομ. τῆς φαρμακολυτρίας.

23 Σάββατον. — Τῶν ἐν Κρήτῃ Δέκα μαρτύρων.

24 Κυριακή. — Παραμονὴ Χριστουγέννων. Εὐγενίας παρθενομάρτυρος. (Ἦχ. πλ. Α'. Ἑωθ. Η'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Κυρ. τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.)

25 Δευτέρα. — Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

26 Τρίτη Σύναξις τῆς Θεοτόκου, Εὐθυμίου Ἱερομάρ.

27 Τετάρτη. — Στεφάνου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου.

28 Πέμπτη. — Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ Δισμυρίων μαρ.

29 Παρασκευή. — Τῶν ἐν Βληθεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων Νηπίων.

30 Σάββατον. — Ἀνυσίας τῆς ὁσιομάρτυρος.

31 Κυριακή. — Μελάνης ὁσίας, Γαλατείας μάρτυρος. (Ἦχ. πλ. Β'. Ἑωθ. Θ'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων.)

ΠΩΣ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ

Οἱ διάφοροι Μεγάλοι καὶ Ἀρχηγοὶ διαφόρων Κρατῶν, ἔχουν καὶ αὐτοὶ μιὰν ἡμέραν τὸν χρόνον, ὅπου, ἀποφεύγοντες κάθε ἐνοχλητικὴν ἐθιμοτυπίαν καὶ βαρετὴν ἐτικέταν, ἀποσύρονται κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην Ἡμέραν διὰ νὰ ἑορτάσουν τὰ Χριστούγεννα ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν οἰκογένειάν των καὶ τοὺς στενωτέρους συγγενεῖς των.

Κατὰ τὴν Ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων δοκιμάζουν καὶ αὐτοὶ τί θὰ πῇ σύζυγος, πατήρ, πάππος, συγγενής. Κατὰ τὴν Ἡμέραν αὐτὴν αἰσθάνονται τί θὰ πῇ οἰκογενειακὸν αἴσθημα. Ἀποσυρόμενοι ἑορτάζουν οἰκογενειακῶς.

Μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων ἐστεμμένων, ὁ Ἄγγλος Αὐτοκράτωρ λέγουν ὅτι ἑορτάζει ὅλως διόλου οἰκογενειακὰ εἰς τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματά του ἐν οἰκογενειακῇ συναναστροφῇ μετὰ τῶν στενωτέρων συγγενῶν του. Κατὰ τὴν Ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐλὴ ἑορτάζει εἰς στενώτατον κύκλον.

Ποτὲ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας δὲν ἀφήνει τὴν φροντίδα διὰ τὰ δῶρα εἰς τοὺς ἄλλους. Περιέρχεται μόνος του μετὰ τῆς συζύγου του ἰνκόγκνιτο συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα ὑπασπιστήν του τὰ διάφορα καταστήματα διὰ νὰ διαλέξῃ ὅ,τι τοῦ ἀρέσει χάριν τῶν συγγενῶν καὶ ὑπαλλήλων του.

Μετὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Χριστουγέννων μοιράζει ὁ ἴδιος τὰ δῶρα πρὸς ὅλους τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ συγγενεῖς καὶ ὑπαλλήλους του, ξεκρεμῶν αὐτὰ ὁ ἴδιος ἀπὸ ἕν μέγα κατάφυτον δένδρον, στημένον εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης.

Εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Βούκιγχαμ καὶ σήμερον ἀκόμη κατὰ τὰ Χριστούγεννα κρατεῖται μεγάλη θρησκευτικὴ ἀτμόσφαιρα. Ὁ ἴδιος ὁ Αὐτοκράτωρ μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων ὅλοι μαζὺ ψάλλουν διαφόρους ὕμνους ἐκκλησιαστικούς. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ ἕνας ποὺ ἀρχίζει μὲ τὸ: Νὺξ ἥσυχος! Νὺξ ἱερά!

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν Οὐασιγκτῶνι ἂν δὲν μεταβῇ εἰς τὸ ἰδιαίτερόν του, τὸ ἀτομικόν του κτῆμα, οὐδέποτε ἐνοχλεῖται κατὰ τὴν Ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων. Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμόν του εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ δόγματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, ἀποσύρεται οἰκογενειακῶς. Θέλει ἀπόλυτον οἰκογενειακὴν γαλήνην μὴ δεχόμενος οὔτε καὶ τὰ ἐπείγοντα τηλεγραφήματα κατὰ τὴν Ἡμέραν τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τὰ δῶρά του τὰ Χριστουγεννιάτικα ὁ κατὰ καιρὸν Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μοιράζει ὁ ἴδιος εἰς τοὺς βοηθούς του ἀφ' ἑσπέρας ἢ κατὰ τὴν 25ην Δεκεμβρίου. Συνήθως τὰ δῶρα εἶνε διάφορα εἴδη προσωπικῆς πάντοτε χρήσεως.

Μερικοὶ Ἡγεμόνες συνηθίζουν, κατὰ τὴν Ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, μεταξὺ τῶν ἄλλων δώρων τὰ ὁποῖα κάμνουν πρὸς τοὺς συγγενεῖς των ἢ τοὺς ὑπηρέτας των, νὰ τοὺς δίδουν καὶ κάτι ποὺ ἐτεχνούργησαν οἱ ἴδιοι, μόνοι των.

Συνηθίζουν λόγου χάριν μερικοὶ πρίγκηπες νὰ εὔχωνται τοὺς γνωστούς των μὲ δελτάρια εἰκονογραφημένα μὲ τὰ ἴδια των τὰ χέρια, ἢ φέροντα ἰδικήν των ἔμπνευσιν καλλιτεχνικήν.

Ὥστε, ὅπως βλέπομεν, ἡ Μεγάλη αὐτὴ Ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων ἐξισώνει τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ ἐστεμμένοι δὲν παραλλάσσουν εἰς τὰς συνηθείας των ἀπὸ τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸ γίνεται τοὐλάχιστον κατὰ τὰς Μεγάλας καὶ κοσμοσωτηρίους Ἡμέρας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Γ. Π.

Ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς ἐπιστολῆς

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΑΧΡΑΝΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Πολλάκις κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς πολλοὶ Ὁμογενεῖς δεικνύουν ἀμέλειαν καὶ φόβον ἀδικαιολόγητον ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

Θεωροῦν τὸν ἑαυτόν των τελείως ἀνάξιον. Λαχταροῦν νὰ Κοινωνήσουν, τόρα πρὸ παντὸς ποὺ πλησιάζουν αἱ ἱεραὶ ἑορταὶ τῶν Ἁγίων Χριστουγέννων. Ἀκούουν τὸ «Λάβετε, φάγετε» — «πίετε ἐξ αὐτοῦ π ά ν τ ε ς» ἀλλὰ δειλιοῦν. Νομίζουν ἑαυτὸν «ἁμαρτωλὸν καὶ κολασμένον» ὅπως ἀναφέρει ὁ ἐκ Πενσυλβανίας γράφων.

Ἀλλ' ἡ Θεία Κοινωνία, πρὸ παντὸς κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, εἶνε πολὺ βοηθητικὸν εἰς τὸ νὰ ἀποφύγῃ κανεὶς τὴν πτῶσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων σπουδαιοτάτων καὶ θετικωτάτων ὠφελημάτων.

Διότι Αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἑνούμενος μαζύ μας καὶ ἀποτελῶν μαζύ μας ἕν σῶμα, δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν δύναμιν διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν — ἐὰν θελήσωμεν — νὰ νικήσωμεν τοὺς ἐσωτερικοὺς ἀδυσωπήτους ἐχθρούς μας.

Ἡ πρώην ἄρρωστη καὶ ὑπὸ τῶν παθῶν καταβεβλημένη ψυχὴ γίνεται πλήρης δυνάμεως καὶ ὑγιής· γίνεται καθαρά. Αἰσθανομένη δὲ ὅτι εἶνε συνδεδεμένη μὲ τὸν Κύριον, ἐνδυναμόνει ἀκόμη περισσότερον καὶ γίνεται παντοδύναμος ὥστε ὄχι μόνον νὰ κοντρολάρῃ τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ νὰ καθησυχάζῃ τὴν ταραχώδη τρικυμίαν, τὴν ταραχθεῖσαν ὑπὸ τόσων καὶ τόσων παθῶν.

Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ὁμολογεῖ κάθε σημερινὸς εὐσεβὴς Χριστιανός. Ἐρωτήσατε κανένα ἀπὸ αὐτοὺς καὶ θὰ σᾶς εἴπουν πόσα πράγματα ἐπέτυχον διὰ τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ἀπέδειξαν καλύτερον παντὸς ἄλλου οἱ Μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν Ἁγίαν Κοινωνίαν ἀντεπεξήρχοντο ὡς λέοντες γενναῖοι καὶ ἀτρόμητοι κατὰ τῶν τόσων καὶ τόσων πειρασμῶν, ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν, τὰ πάντα ὑποφέροντες καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον χάριν τῆς ἐν Χριστῷ Ἁγίας Πίστεως.

Ἂς ἀτενίσωμεν πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεὸν καὶ ἂς ζήσωμεν μὲ βαθυτάτην ταπείνωσιν καὶ μὲ συντριβὴν καρδίας—χωρὶς νὰ ἀπελπισθῶμεν — τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μας ὅσον δήποτε μεγάλαι καὶ ἂν εἶναι αὗται. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μὴ δειλιῶντες, ἂς προχωρήσωμεν ἀκούοντες τὸ μακάριον ἐκεῖνο πρόσταγμα: «ἔρχεσθε, ἕτοιμά ἐστι πάντα».

Ἡ Ἁγία Κοινωνία ὅπως ἐβοήθησε καὶ πολλούς, πλείστους ἄλλους, θὰ βοηθήσῃ ἀσφαλέστατα καὶ ἡμᾶς, πρὸ παντὸς κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Γ. Π.

Σᾶς ἀρέσει
Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής»;
Γράψατε περὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν σύνταξίν του, ὑπὸ διεύθυνσιν:
ORTHODOX OBSERVER
2519, 30th Drive, Astoria, N. Y.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΝ

Ἦτο ἐποχὴ εὐτυχὴς εἰς τὸ ὡραῖον καὶ φιλήσυχον Κράτος τῆς Φινλανδίας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιστεύετο ὅτι κατὰ τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ ἰδιαιτέρως περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 24 πρὸς τὴν 25ην Δεκεμβρίου ἀνθοῦσαν μερικὰ δένδρα.

Παρομοία Παράδοσις ἐπικρατεῖ ἀκόμη εἰς πολλὰ εὐσεβῆ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἐνώπιον εἰκόνος τίθεται λεκάνη ἔχουσα δέσμην βασιλικοῦ ξηροῦ. Πιστεύεται ὅτι ἀνθεῖ ὁ ξηρὸς βασιλικὸς κατὰ τὴν ὥραν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Χριστός.

Εἰς τὴν Φινλανδίαν ἔχουσαν πληθυσμὸν τεσσάρων περίπου ἑκατομμυρίων, δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια ἡ ὁποία, κατὰ τὰ Χριστούγεννα, νὰ μὴ ἐφοδιασθῇ μὲ κλωνάρι (Χριστουγεννιάτικον δένδρον), γύρω δὲ ἀπὸ αὐτὸ ἀνεπτύχθη ἡ ἑξῆς ὡραία παράδοσις:

Εἶνε γνωστὸν ὅτι κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς τὴν Φινλανδίαν αἱ νύκτες εἶναι μεγάλαι καὶ κατασκότειναι πολλάκις. Καὶ τὴν παλαιὰν ἐποχήν, περὶ τὸ τέλος τοῦ ΙΒ΄ αἰῶνος, περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 24ης πρὸς τὴν 25ην Δεκεμβρίου, ἐκλήθησαν κάποτε οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Χελσίνκι διὰ νὰ παρακολουθήσουν ἕν ἐξαιρετικῶς παράδοξον γεγονός:

Τὸ γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν δάσος ἦτο φωτεινότατον, ἐν μέσῳ τοῦ πάντοθεν πυκνοῦ σκότους. Τὰ ἄφθονα κωνοφόρα δένδρα ὅλου τοῦ δάσους ἔλαμπον, φωναὶ δὲ μελωδικώταται φωναὶ γλυκεῖαι χορῳδίας παραξένου ἠκούοντο σιγηλαί.

Τὸ ἑπόμενον ἔτος ἀπεφασίσθη ἀπὸ ὅλους σχεδὸν τοὺς Φινλανδοὺς ὡς ἀπὸ συνεννοήσεως, νὰ φέρουν εἰς τὰ σπήτια των ἀπὸ ἕνα κλῶνον ὁ καθεὶς ὡς τὸν καλύτερον στολισμόν. Ἀπὸ τότε εἰς τὴν Φινλανδίαν δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια ἡ ὁποία, ἀκολουθοῦσα τὴν παλαιὰν ἐκείνη εὐσεβῆ παράδοσιν, νὰ μὴ ἑτοιμάζῃ τὸ Χριστουγεννιάτικο δένδρον.

Ἓν ἄλλο ἐπίσης ὡραῖον ἔθιμον, ὑπενθυμίζον τὰς παραδόσεις τῆς πατρίδος μας, εἶνε καὶ τὸ ἄλλο Φινλανδικὸν ἔθιμον τοῦ χριστουγεννιάτικου πλακοῦντος μὲ τὸν ὁποῖον φροντίζει νὰ εἶνε ἐφωδιασμένο κάθε Φινλανδικὸ σπῆτι καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν. Τὸ Χριστουγεννιάτικο αὐτὸ ψωμὶ ὑπενθυμίζει ἀσφαλῶς τὸ χριστόψωμο τῶν ἡμερῶν μας τὸ ὁποῖον ἑτοιμάζει κάθε συντηρητικὴ ὁμογενὴς οἰκοκυρά.

Ὁ λαὸς τῆς Φινλανδίας εἶνε Προτεσταντικὸς (Λουθηρανικός), Καθολικὸς καὶ Ὀρθόδοξος, πλειοψηφοῦντος τοῦ πρώτου (τοῦ Λουθηρανικοῦ δηλαδή). Ἀλλὰ τόσον οἱ Προτεστάνται, ὅσον καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι καὶ οἱ Καθολικοί, φροντίζουν μετὰ ζήλου νὰ διακρατήσουν τὰ δύο αὐτὰ εὐσεβῆ ἔθιμα καὶ ἰδίως τὸ πρῶτον.

Γ. Π.

ΔΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΥΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχηται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαρίων δι' ἕν ἔτος, προπληρωμένων.

Η ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Φυσάει ἔξω ὁ βοργιᾶς μὲ περισσὴ μανία. Βροχή, χαλάζι δυνατό. Τὰ τζάμια τῶν παραθυριῶν μου τριζοβολοῦν στὸ ἄγριο φύσημά του.

Συσπειρωμένη στὴ γωνιά, ἀκούω τὴν πάλην τῶν στοιχείων καὶ ἀπελπισία σπαράζει τὴν καρδιά μου.

Ἄ! τί χειμῶνας παγερός! Τί κρύο σενδόνι στὴν φύσιν ὅλην εἶναι ἁπλωμένο! Θαρρεῖ κανεὶς πῶς κάθε ζωντανὸν θὰ πέσῃ νεκρωμένον!...

Μὲς τῆς νυκτὸς τὴν σκοτεινιά, μὲς στὴν ἀγριεμάρα ποὺ ὁμοιάζει τὴν κόλασιν, χαρούμενα χτυπᾷ γλυκὰ γλυκὰ τῆς ἐκκλησιᾶς ἡ καμπάνα: Χριστούγεννα γιορτάζει.

Χριστούγεννα! λέξις γλυκειά, θεοτικὴ ὡραία!
Ἕνας Θεός, ὡσὰν παιδάκι ἀσθενὲς γεννᾶται!

Ἦτο καὶ τότε σκοτεινιά μας νύκτα παγωμένη, ὅταν ὁ μέγας διδάσκαλος τῆς ζωῆς, ὡς ἁπλοῦς τις ὁδοιπόρος, στὴν φάτνην ἐγεννᾶτο.

Ναί, μαῦρο σκοτάδι, ἦτανε, σκοτάδι ἁμαρτίας, αἰώνων ἁμαρτίας. Καὶ ἦλθεν ὁ λυτρωτὴς τούτου, καὶ ἀνέτειλεν ἀστέρι λαμπερόν, ἄδυτον, καὶ ἐπληρώθη ἀπὸ λάμψι ἡ οἰκουμένη ὅλη.

Ἂν δὲ ὑπάρχουν ὑλισταί, ἐὰν τὸ ἐξελθὸν ἐκ τῆς Βηθλεὲμ ἀνέσπερον φῶς δὲν εἰσέδυσε παντοῦ, ὅπου ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις, ἡ ἁρμονία τοῦ σύμπαντος δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τελειότερον ἀντιπρόσωπον τοῦ Χριστοῦ.

Ἂς κλίνωμεν λοιπὸν ὅλοι τὸ γόνυ πρὸ τοῦ θείου μυστηρίου, τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ μὲ τόσην γλυκύτητα ὁ ἦχος τῆς καμπάνας.....

Ἄλλοτε, σὲ ἄλλους καιρούς, σὲ χρόνους περασμένους, ὅταν ὁ ἄγριος βοργιᾶς φυσοῦσε μὲ μανίαν, καὶ ἔτριζαν στὸ διάβα του τὰ τζάμια τοῦ σπητιοῦ μου, καὶ ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησιᾶς γλυκὰ-γλυκὰ κτυποῦσε, ἐγέμιζε ἀπὸ χαρὰ ἡ χαρωπὴ καρδιά μου.

Τώρα...ὁ κτύπος της σὰν ἀπὸ ὄνειρο βαθὺ μὲ ἐξυπνᾷ, μὲ συγκινεῖ, μά, δὲν μ' εὐφραίνει πειά. Στὰ μάτια μου τώρα κυλᾷ σιγὰ-σιγὰ ἕνα δάκρυ....

Ἀλλὰ στὲς μαῦρες σκέψεις μου ποὺ κόλασιν ὁμοιάζουν, παρηγοριά μου στάλαξεν ὁ ρυθμικός της ἦχος. Μοῦ ἐνθύμισε ὅτι ἡ κτίσις μας Χριστούγεννα γιορτάζει.....

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ

Συστήσατε τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» εἰς τοὺς φίλους σας.

Παρακαλέσατέ τους νὰ τὸν διαβάζουν τακτικὰ καὶ μὲ προσοχήν.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀσκεῖ μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Τὴν 29ην 'Οκτωβρίου ἐν τῷ 'Ιερῷ Ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τῆς εὐτυχοῦς πρωτευούσης τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αρχιερατικὴ Λειτουργία πανηγυρίσαντος καὶ τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τοῦ 'Εξοχωτάτου Πρεσβευτοῦ κ. κ. Δημητρίου Σισιλιάνου.

—Οἱ ἐν Γιόγκσταουν, 'Οχάϊο Συμαῖοι πανηγυρικῶς ἑώρτασαν καὶ ἐφέτος τὴν 8ην Νοεμβρίου, τῶν Ταξιαρχῶν, ἐπέτειον τῆς 'Ιστορικῆς ἐν νήσῳ Σύμῃ (τῆς Δωδεκανήσου) 'Ιερᾶς Μονῆς τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ (τοῦ Πανορμίτου).

—Εἰς τὸν ἐν Σικάγῳ 'Ι. Ναὸν τοῦ 'Αγίου Δημητρίου τὴν 26ην 'Οκτωβρίου ἐλειτούργησεν καὶ ὡμίλησεν ὁ Σεβ. 'Επίσκοπος 'Αγίου Φραγκίσκου κ. κ. Κάλλιστος ἐν μέσῳ πολλοῦ ἐκκλησιάσματος καὶ παρισταμένου καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἑορτάζοντος Γενικοῦ Προξένου τῆς 'Ελλάδος 'Εξοχ. Δημ. Μπενετάτου μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του.

—'Η διεύθυνσις τοῦ 'Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ ὑπέβαλε τὰ εὐλαβέστατα υἱϊκὰ συγχαρητήρια πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην 'Ιεροσολύμων κ. κ. Τιμόθεον ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ ἀναγνωρίσει Του καὶ ἐκ μέρους τῆς 'Αγγλικῆς Κυβερνήσεως.

—Εἰς τὸν 'Ελλογιμ. κ. Σπ. Οἰκονόμου διορισθέντα Διευθυντὴν τοῦ ἐν Πόντιακ, Μίτσ., ἀπογευματινοῦ Σχολείου, ὑπὸ τῆς Σεβ. 'Αρχιεπισκοπῆς ἐπετράπη ὅπως κηρύττῃ καὶ ἐν τῷ ἐκεῖ 'Ιερῷ Ναῷ τοῦ 'Αγίου Γεωργίου τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

—'Η Φιλόπτωχος 'Αδελφότης τῶν 'Ελληνίδων Κυριῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Βοστώνης ἐδώρησε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δολλ. τριακόσια εἰς τὴν Προπ. Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πόμφρετ.

—Κατὰ τὴν Γενικὴν Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν τοῦ Δετρόϊτ ἡ ἐπὶ τῶν ζητημάτων Σχολικῆς προόδου καταρτισθεῖσα εἰσηγητικὴ 'Επιτροπὴ συνέστησε τὴν διοργάνωσιν μαθητικῶν ἐκδρομῶν εἰς 'Ελλάδα κατ' ἔτος.

—Διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς Καθηγητὴς τῆς Προπαρ. Θεολογικῆς Σχολῆς Πόμφρετ καὶ ἐφημέριος πλησιοχώρου Κοινότητος ἔφθασεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πανοσιολ. Γρηγ. Καλφόπουλος, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς 'Ακαδημίας Χάλκης.

—Τὴν 4ην Νοεμβρίου συνῆλθεν εἰς τακτικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν τὸ Πνευματικὸν Δικαστήριον τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς ἀσχοληθὲν ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς ἁρμοδιότητός του.

—Δι' ἐπειγούσας ὑποθέσεις τῆς Θεολ. Σχολῆς Πάμφρετ κατῆλθεν εἰς Νέαν 'Υόρκην τὴν 2αν Νοεμβρίου καὶ ἐπέστρεψεν αὐθημερὸν ὁ Θεοφιλέστατος Σχολάρχης "Αγιος Βοστώνης κ. κ. 'Αθηναγόρας.

—'Εν τῷ Κοινοτικῷ 'Ιερῷ Ναῷ τοῦ 'Αγίου 'Αθανασίου ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ νήσῳ Λήμνῳ ἐκ δυστυχήματος ἀποθανόντων χριστιανῶν ἐτελέσθη τὴν 5ην Νοεμβρίου μνημόσυνον ἐκ μέρους τῶν ἐν Πάτερσον Νέας 'Ιερσέης συμπολιτῶν των.

—'Υπὸ τῆς Φιλοπτώχου 'Αδελφότητος τοῦ Καθεδρικοῦ Νέας 'Υόρκης καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλοπτώχου τῶν 'Ελληνίδων Κυριῶν τῆς 'Αμερικῆς ἐτελέσθη τὴν 5ην Νοεμβρίου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Νέας 'Υόρκης τεσσαρακονθήμερον 'Αρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ἀειμνήστου «Μάννας τῆς Φιλανθρωπίας» 'Αμαλίας Φεραμόσκα.

—Εἰς τὴν μικρὰν Παροικίαν SAINT JOHN, N. B. τοῦ Καναδᾶ, ἀποτελουμένην ἀπὸ 23 περίπου οἰκογενείας, εἰσηγήσει καὶ συνεργασίᾳ τοῦ Αἰδ. 'Εμμανουὴλ 'Αθανασίου, ὠργανώθη Κοινότης καὶ Φιλόπτωχος 'Αδελφότης καὶ ἱδρύθη 'Απογευματινὸν 'Ελληνικὸν Σχολεῖον.

—Τὴν 5ην Νοεμβρίου ἐτελέσθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ 'Αγίας Τριάδος Νέας 'Υόρκης, λειτουργοῦντος τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου 'Αμερικῆς ἐξάμηνον 'Αρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήστου Μεγ. Εὐεργέτου Σωτηρίου Δ. Κόκκαλη.

—'Ο Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Προέδρου τῆς 'Εφορείας, τὴν 2 καὶ 3ην Νοεβρίου παρέμεινεν εἰς τὸ ἐν Πάμφρετ 'Ιεροδιδασκαλεῖον, παρακολουθήσας μετὰ βαθυτάτου ἐνδιαφέροντος τὴν γινομένην ἐργασίαν καὶ ὁμιλήσας πατρικώτατα πρὸς τοὺς ἐν αὐτῷ διδάσκοντας καὶ διδασκομένους.

—'Ο Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Βοστώνης 'Αθηναγόρας ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἐν τῷ ἐν Φὸλ Ρίβερ, Μαςς. 'Ιερῷ Ναῷ τοῦ 'Αγίου Δημητρίου τὴν 29ην 'Οκτωβρίου.

—'Ελθὼν ἐξ 'Ελλάδος ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν διὰ Πίτσφιλντ, Μαςς., ὁ νεωστὶ διορισθεὶς 'Ιερεὺς τῆς ὡς ἄνω Κοινότητος Αἰδεσ. Δημήτριος Παπαλάμπρου.

—'Η ἐρίτιμος 'Αντιπρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου 'Αδελφότητος τοῦ Καθεδρικοῦ Εἰρήνη Γ. Μισὲλ ἔδωκε συγκέντρωσιν μετὰ τεΐου ἐν τῷ 'Αρχοντικῷ της οἴκῳ. Τὸ προϊὸν τῆς συγκεντρώσεως διετέθη ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ὁμογενῶν.

—Εἰς τὸν παιδαγωγὸν κ. Παντελεήμονα Κοτεάκον τῆς Κοινότητος PEORIA, ILL. ἀνετέθη ὅπως δὶς τῆς ἑβδομάδος μεταβαίνῃ εἰς τὴν πολίχνην PELTING, ILL., καὶ διδάσκῃ τοὺς ἐκεῖ ὀλίγους ἑλληνόπαιδας.

—Τὴν 12ην Νοεμβρίου ἡ ἐν 'Αμερικῇ Παγχιακὴ 'Αδελφότης ἐτέλεσε πάνδημον Μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν Γουΐρτον, Δ. Βιργινίας ὑπὲρ τῶν ἐκ Χίου Μεγάλων Εὐεργετῶν καὶ Δωρητῶν καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποθανόντων μελῶν τῆς 'Αδελφότητος.

—'Επέστρεψεν ἐκ τῆς γενετείρας του Κύπρου ὅπου εἶχε μεταβῇ χάριν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων ὁ παιδαγωγὸς Σάββας Σαββίδης.

—Κατόπιν γραπτῆς ἐκκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Νικηφόρου οἱ ἐν Νέᾳ 'Υόρκῃ καὶ περιχώροις Καστοριεῖς δι' ἀναμεταξύ των ἐράνου ἀπέστειλαν πρὸς Αὐτὸν δολλ. 2600, διὰ νὰ δοθοῦν εἰς διαφόρους ἐμπεριστάτους ἐν Καστορίᾳ οἰκογενείας.

—Εἰς σύσκεψιν διαφόρων θρησκευτικῶν 'Αρχηγῶν γενομένην τὴν 21ην Νοεμβρίου ἐν τῷ Χοτὲλ "Αστορ τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν ἀντεπροσώπευσεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ «'Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ».

—Τὴν 29ην Νοεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αμερικῆς μεταβὰς εἰς Γουΐλμινγκτον τῆς Πολιτείας Δελαγουὲρ ἔλαβε μέρος εἰς συνεδρίασιν διαφόρων ἐκεῖ ξένων καὶ ἡμετέρων παραγόντων. Σκοπὸς τῆς συσκέψεως ἦτο

ἡ ἵδρυσις Κοινότητος μετὰ Ἱ. Ναοῦ χάριν τῶν ἐκεῖ Ὁμογενῶν Ὀρθοδόξων.

—Τὴν 4ην Δεκεμβρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας (Νέας Ὑόρκης) ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος.

—Προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν Ν. Ὑόρκῃ Φιλοπτώχων τμημάτων ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἔδωκε τὴν 28ην Νοεμβρίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Καθεδρικοῦ μακρὰν διάλεξιν μετὰ φωτεινῶν προβολῶν «περὶ Μεξικοῦ».

—Πανηγυριζούσης τὴν 30ὴν Νοεμβρίου τοῦ ἐν Σικάγῳ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξεν ἐν αὐτῷ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἁγίου Φραγκίσκου κ. κ. Κάλλιστος, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Διακόνου του καὶ πολλῶν Ἱερέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

(Οἱ ἀριθμοὶ δηλοῦν τὸ τεῦχος ὅπου ἕκαστον ἄρθρον ἔχει δημοσιευθῇ.)

ΚΥΡΙΑ ΑΡΘΡΑ

('Υπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀρχ. Γ. Πολυζωΐδου)

Χριστιανικὴ Ἀναγέννησις 97
Κοινὴ Κατεύθυνσις ἢ πλήρης καταστροφή μας; 98
Ἱεραποστολὴ καὶ Ἐκκλησία. 99
Καὶ ὅμως ἔχει σκοπὸν ἡ Θρησκεία. 100
Ἡ Θ. Λειτουργία ὡς κέντρον τῆς Θρησκείας. 101
Ἐρχόμενος ὁ Κύριος πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος. 102
Ἡ χαρὰ τοῦ Πάσχα. 103
Ὁ ἐπαπειλούμενος κίνδυνος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας. .. 104
Ὁ «Οἶκος Θρησκείας» ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει. 105
Δημιουργὸς καὶ Προνοητής. 106
Σκέψεις ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τῆς Παγ. Ἐκθέσεως. 107
Χριστιανικὸς Συνεργατισμός. 108
Ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων μας. 109
Δὶς ἐξαμαρτεῖν; 110
Χριστιανισμὸς καὶ Θρησκεία. 111
Τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρι. 112
Τὸ βαρόμετρον τῆς Ἠθικῆς καταστάσεως. 113
Πρὸ τοῦ ἐπιτακτικοῦ καθήκοντος. 114
Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ αἱ σημερινὰι ἀνθρωποσφαγαί. 115
Τὸ ἔργον τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. 116
Ἀπὸ τὴν Ζ' Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν. 117
Ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς κλονιζόμενος. 118
«Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ.» 119

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

'Υπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, Ἀρχ. Γ. Πολυζωΐδου, 8η σελὶς ἑκάστου φύλλου.

ΑΜΒΩΝ

Σελίδες 9η καὶ 10η ἑκάστου φύλλου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ, Ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ Πολυζωΐδου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Μαραμένα Λουλούδια. Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδου 97
Τὸ Νήπιον. Αἰδεσ. Φ. Χ. Βλαχοπούλου 97
Ὑγιὴς Θρησκευτικὴ Ἀγωγή. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 98
Περὶ Οἰκογενειακῆς Ἀγωγῆς. Αἰδ. Ι. Μπερσεντέ. 98
Ὁ Ἰησοῦς ὡς Διδάσκαλος. Ἀντ. Φαρμάκη. 103
Πῶς θὰ ἀποφύγωμεν τοὺς κινδύνους; Ἀρχ. Γ. Πολυζωΐδου. 104
Ὁ Θεῖος Νόμος καὶ αἱ περιστάσεις. Αἰδ. Α. Φράγκου. 119

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ

Τὸ «πιστεύειν» ἐν σημασίᾳ θείᾳ. Ἀρχιμ. Βεν. Κατσανεβάκη. 97
Πίστωσις Χρόνου. Ι. Γ. Παναγιωτίδου. 97
Οἱ Μάρτυρες. Ἀρχιμ. Βεν. Κατσανεβάκη. 97
Περὶ τῆς κατὰ Θεὸν Νηστείας. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. ... 98
Μαρτυρίαι σοφῶν περὶ Θείας Προνοίας. Ι. Παναγιωτίδου. 98
Τέκνα Θεοῦ, ὄχι δοῦλοί Του. Ι. Παναγιωτίδου 99
Ὁ Ἰησοῦς Λυτρωτής. Ἀρχιμ. Β. Κατσανεβάκη. 99
Ὁ Μεσσίας. Ἀρχιμ. Β. Κατσανεβάκη. 100
Ὁ Ἰησοῦς Ζωή. Ἀντ. Φαρμάκη. 100
Τὸ βιβλίον Ἰώβ. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου 101
Πῶς ἐκφευξόμεθα; Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 101
Ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀντ. Φαρμάκη. 102
Τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 102
«Παροιμίαι Σολομῶντος». Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 103
Ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου 103
Ἐκκλησιαστικὰ Τροπάρια. Αἰδ. Ἐμμ. Π''Στεφάνου 104
Ὁ Ἐκκλησιαστής. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 104
Ὁ Ἰησοῦς ὡς Βασιλεύς. Ἀντ. Φαρμάκη 104
Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 105
«Ἆσμα Ἀσμάτων». Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 105
Ἡ διὰ τοῦ Χριστοῦ συγχώρησις. Ἀντ. Φαρμάκη. 106
Οἱ Ψαλμοί. Αἰδ. Ν. Σαλάμη. 107
Τί εἶνε ἀληθινὴ Συντριβή. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 107
Κοινωνικοὶ Πειρασμοί. Ι. Α. Παπαδοπούλου. 107
Τὸ ἔργον τῆς Θείας Προνοίας. Αἰδ. Θ. Σπίρτου. 108
Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου 108
Εὐεργετήματα τελείας συντριβῆς. Ἀρχ. Γ. Πολυζωΐδου 108
Πειραματικὴ Ἀπόδειξις. Αἰδ. Ν. Ἡλία. 109
Ὁ Ἰησοῦς ὡς παιδίον. Ἀντ. Φαρμάκη. 109
Ἡ Θρησκεία ἑνὸς Ἐπιστήμονος. Ὑπὸ Διακόνου Θεοδωρήτου Κοκκινάκη. 110, 111, 112, 113, 114, 115,116, 117
Αἱ τρεῖς Καταστάσεις. Ἱερισοῦ Σωκράτους 111
Τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα. Αἰδ. Μ. Κεστεκίδου 111
Ὁ Ἰησοῦς ὡς Ἐλευθερωτής. Α. Φαρμάκη. 111
Ἡ Παναγία. Διακ. Ι. Κουκούζη. 112
«Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς». Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 112
Ἔρως πρὸς τὸν Χριστόν. Ἱερισσοῦ Σωκράτους 113
Ἀποτομὴ κεφαλῆς Προδρόμου. Διακ. Ι. Κουκούζη 113
Διὰ τῶν σπορίμων. Ἀντ. Φαρμάκη. 113
Ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη. Η. Κ. 115
Ἔργα θεῖα καὶ ἔργα ἀνθρώπινα. Αἰδ. Ν. Ἡλία. 115
Ἡ συνέγερσις. Αἰδ. Μ. Κεστεκίδου. 115
Ὁ Χριστιανὸς πιστεύων καὶ προσδοκῶν. Α. Φαρμάκη. 117
Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 118
Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἀναγέννησίς του. Αἰδ. Ν. Ἡλία. 118
Τίς ἐστί μου πλησίον; Σπ. Οἰκονόμου. 118

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἡ πνευματικὴ προῖξ ἑνὸς πατρὸς πρὸς τὴν θυγατέρα τοκ. Δ. Γ. Βασιλοπούλου 97, 98, 99, 100
Εὖ ποιεῖν καὶ εὐγνωμονεῖν. Ἀρχιμ. Ἀθ. Βαράκλα 98
Ἡ τέως μοιχαλὶς μετανοοῦσα. Ἀρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 99
Θρησκεία καὶ Εὐτυχία. Ι. Παναγιωτίδου. 100
Μία μητέρα πρὸς τὴν θυγατέρα της. Ὑπὸ Α. Σπαθάρη 101, 102, 103, 104, 105
Χοροὶ καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Αἰδ. Η. Λεοντίδου. 101

Σοβαρὸς κίνδυνος τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ἡ ἐνταῦθα 'Ομογένεια. 'Υπὸ Κ. 101, 102
Δὲν ἔχω καιρόν. Ι. Παναγιωτίδου. 103
'Εργάτης, ἡμερομίσθια καὶ Γραφή. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζ. 103
'Η 'Αγαθότης. Λαοδικείας Δωροθέου. 104
'Η Μάννα. Δ. Φράγκου. 105
Γύρω ἀπὸ τὰς κηδείας καὶ τὰ μνημόσυνα. 'Αρχ. Γ. Πολ. .. 105
Σημασία συνεργασίας. Κ. Δάμδα. 105
Τὰ ἐπαγγέλματα. Ι. Α. Παπαδοπούλου. 106
'Η μητέρα. Γ. Μ. Γερασάκη. 106
Εὐγνωμοσύνη. Πρωθιερ. Μ. Κεστεκίδου 106
Ὁ σὺ μισεῖς. 'Αρχιμ. 'Αθ. Βαράκλα. 107
'Από μίαν ἐπιστολήν. 108, 115, 116, 117, 118 119
Κακολογία καὶ φθόνος. Ι. Α. Παπαδοπούλου. 108
Εἰς τὰ πτερὰ τῆς χαρᾶς. 'Αρχιμ. Πολ. Φινφίνη. 109
Τρομερὸν πάθος. Ι. Α. Παπαδοπούλου. 109
'Η φιλία ὡς κοινωνικὴ ἀνάγκη. 'Αρχιμ. Α. Βαράκλα. 110
'Ο κατ' ἀρετὴν βίος. Ι. Α. Παπαδοπούλου. 110
'Οφείλομεν νὰ εἴμεθα ἐπιεικεῖς. Αἰδ. Ν. 'Ηλία. 111
Ἔχομεν καθῆκον νὰ ζήσωμεν Ι. Α. Παπαδοπούλου. 112
'Εξιδανίκευσις μέσων ζωῆς. 'Αρχιμ. Π. Φινφίνη. 113
'Ενῷ ἡ Χριστιανικὴ Εὐρώπη ἀλληλοσπαράσσεται. Διακ. Ι. Κουκούζη. 115
Τὸ κήρυγμα ὡς κοινωνικὴ ἀνάγκη. Διακ. Ι. Κουκούζη. 116
'Ιερωσύνη καὶ 'Ιερεῖς. Διακ. Ι. Κουκούζη. 117
Τὰ ἔργα τοῦ ἀγαπῶντος. 'Ιερισσοῦ Σωκράτους. 119

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ

'Επίμονος ὑπόμνησις διὰ τὰ Κατηχ. Σχολεῖα. 98
Σκοπὸς καὶ ἀνάγκη Κατηχητικῆς Διδασκαλίας. 'Υπὸ Χρ. Πάππα. 102, 103, 104, 105, 106, 107
'Ο Θεὸς Πατέρας. Χρ. Πάππα. 110
'Ο Θεὸς μ' ἀγαπᾷ. Χρ. Πάππα. 111
Πίστις — ἐμπιστοσύνη. Χρ. Πάππα. 112
Σὲ ἀγαπῶ, Κύριε. Χρ. Πάππα. 114
'Η 'Ημέρα τοῦ Θεοῦ. Χρ. Πάππα. 116
Κατηχητικὸν κήρυγμα. Χρ. Πάππα. 117
'Ο δρόμος πρὸς τὰ καλὰ ἔργα. Χρ. Πάππα. 118
«Χριστούγεννα.» Χρ. Πάππα. 119
'Η Κοινωνία τῶν 'Αχράντων Μυστηρίων. 'Αρ. Γ. Πολυζ. .. 119

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Κυπάρισσος καὶ προλήψεις. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 97
Γύρω ἀπὸ τὴν 'Ολυμπίαν. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 98
'Η Καισαριανή. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 99
'Από Σπάρτης εἰς Μυστρᾶν. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζ. 100, 101
'Ιερὸν 'Ασκληπιοῦ καὶ 'Επίδαυρος. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζ. 102
Πρὸς τὴν γενέτειραν Γρηγορίου τοῦ Ε'. 'Αρ. Γ. Π. 104
'Από Καλαμῶν πρὸς 'Αρεόπολιν. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζ. 109
'Από 'Ιωάννινα πρὸς Δωδώνην. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζ. 111
Θρησκευτικὴ καὶ Κοινωνικὴ ζωὴ Βερμούδας. Γ. Δίδρη. 114, 115
Αἱ ἐν Ρώμῃ Χριστιανικαὶ Κατακόμβαι. 'Αρχιμανδρίτου Γερ. Πολυζωΐδου. 116, 117, 118, 119
Χριστουγεννιάτικαι παραδόσεις ἐν Φινλανδίᾳ. 'Αρχ. Γ. Π. 119
Πῶς ἑορτάζουν τὰ Χριστούγεννα οἱ διάφοροι 'Ηγεμόνες. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 119

ΔΙΑΦΟΡΑ

'Υψηλὸν πτωτοχρονιάτικον καθῆκον. 98, 100
Μουσικὴ Τέχνη καὶ οἱ Τρεῖς 'Ιεράρχαι. 'Αθ. Θεοδωρίδου ... 99
'Η Ἄνοιξις καὶ ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου 99
Χειροτονία. 'Υπὸ Ι. Ζαννέτου 100, 101
Χρήσιμοι Σκέψεις. 100, 106, 108, 113, 115, 117
Μία ἀπάντησις. Βοστώνης 'Αθηναγόρα. 102
Τὰ Πασχαλινὰ αὐγά. 'Αρχιμ. 'Αθ. Βαράκλα. 102
Ποῦ θὰ εὕρωμεν χαράν; Αἰδ. Μ. Κεστεκίδου. 104
'Από τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἀρχ. 'Ελλάδος. Ὅλσον. 105
Θρησκευτικαὶ καταχρήσεις. Ι. Παναγιωτίδου. 105
Τὰ 'Εξωκκλήσια. Γ. Βασιλᾶ 106
'Εκκλησιαστικαὶ Χορῳδίαι. 'Αθ. Θεοδωρίδου. 106
'Ο Νέος Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας. Διακ. Θ. Κοκκινάκη. 108
Σημειώματα περὶ 'Εκκλησιαστικῆς Μουσικῆς τέχνης 'Αθανασίου Θεοδωρίδου. 109
Καιρὸς νὰ τροποποιηθοῦν. Δ. Βαλάκου. 110
Διατί μὲ ἐλαφρότητα τὰς ἀπορρίπτουν; Μ. Β. 110
'Αποφυγὴ ἀπὸ κρεοφαγίας. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 110
Ποιηταί—Μελῳδοί. 'Αθ. Θεοδωρίδου. 112, 113
Βαρθολομαῖος Κουτλουμουσιανός. Διακ. Ι. Κουκούζη. 114
'Ιωάννης ὁ Δαμασκηνός. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 114
'Η μάννα τῆς Φιλανθρωπίας. 'Αρχιμ. Εἰρ. Τσουρουνάκη. ... 116
Τὸ ἔργον τοῦ Παρατηρητοῦ. 'Ηλ. Μάνου. 118
Χριστουγεννιάτικη 'Εορτή. 'Ανδρομάχη Στουρνάρα. 119

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Περὶ παρακολουθήσεως τῶν 'Ομογενῶν Φοιτητῶν 108
Περὶ τῆς Ζ' Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως. 114
Πρὸς Διδασκάλους. 114, 118, 118

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

'Ο σπουδαῖος ρόλος τῶν Κοινοτήτων. Δ. Τσαμαρδᾶ. 112
'Ανωφερὴς δρόμος. 'Η. Μάνου. 115
Αἱ ἀνάγκαι τῶν 'Ομογενῶν τῆς 'Αμερικῆς. 'Ιατρ. Κ. Τσέλιου 119

ΠΡΟΠ. ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ POMFRET

Προπαρ. Θεολογικὴ Σχολή. Γ. Καλπαξῆ. 98
'Εγκύκλιος προσλήψεως μαθητῶν. 106, 110

ΛΟΓΟΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΙ

'Η 25η Μαρτίου. Αἰδ. Α. Τσιγκούνη. 101
'Επὶ τῇ 'Αναστάσει. Αἰδ. Μ. Κεστεκίδου. 102

ΜΟΝΑΧΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Δύναμις Μοναχικῶν 'Οργανώσεων. 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου. 97

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ἕνας ἥρως. Ν. Πολυδούρη. 101
Διπλῆ Θυσία. Π. Παπαγεωργίου. 103
Ποιὸς περιμένετε νὰ φροντίσῃ; ὑπὸ Χ. 106
Πῶς ἠμείφθη ἕν παιδίον. 'Ηρακλ. Π''Μανώλη 109

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

'Υπὸ 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου 14ην σελίδα ἑκάστου φύλλου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

Σελὶς 15η ἑκάστου φύλλου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

('Υπὸ τοῦ Διευθυντοῦ 'Αρχιμ. Γ. Πολυζωΐδου)

Αἰδ. Σπυρ. Βασιλᾶ. 106
'Αρχιμ. Γερμ. Στεφοπούλου 108
Αἰδ. Δημ. 'Αντωνοπούλου. 110
Αἰδ. Μιλτ. Καλλονᾶ 112

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

The Eastern Orthodox Church 106
«'Ο Λυτρωτής μου». Αἰδ. Φ. Χ. Βλαχοπούλου. 108
«Μέσα καὶ σκοποὶ τῆς ζωῆς». Διακ. Θ. Κοκκινάκη. 113
«Τὸ 'Εορτολόγιον». Αἰδ. Κ. Χ''Δημητρίου. 118

Τὰ

Ἐκδοτικά Καταστήματα

D. C. DIVRY, Inc.

εὐχονται εἰς ὅλον τὸν

Ἑλληνισμὸν

Καλὰ Χριστούγεννα

καὶ

Εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος

1940